Sfântul ierarh Vucol (Bucolus), episcopul Smirnei

(6 februarie)

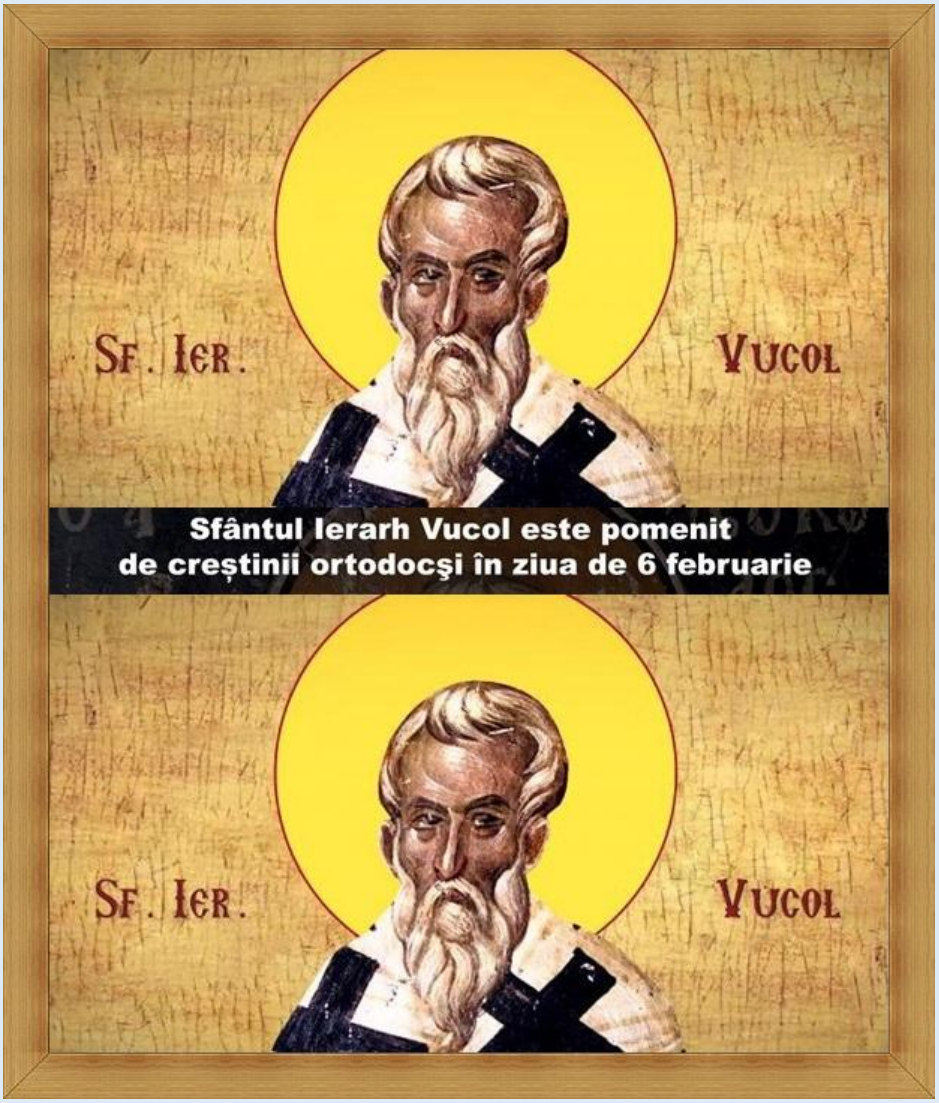

Acesta s-a născut în părţile Smirnei. Din copilărie s-a deprins a trăi în deplină curăţie trupească şi sufletească. Trăind pe vremea când Sfinţii apostoli propovăduiau în toată lumea credinţa cea nouă în Iisus Hristos, Sfântul Vucol a primit dreapta credinţă şi s-a făcut el însuşi vrednic vestitor al învăţăturii creştineşti. Şi, făcându-se vas iscusit al Duhului Sfânt l-a aflat pe el Sfântul evanghelist Ioan, apostolul cel iubit al lui Hristos, care, hirotonindu-l pe el episcop, l-a aşezat în marea cetate a Smirnei. Şi aici a păstorit cu cinste, cu înţelepciune şi cu dragoste, turma credincioşilor, vreme îndelungată, aducând pe mulţi la cunoaşterea adevărului şi botezându-i în Hristos. Deci, mai înainte de moartea sa, a lăsat urmaş în

locul său şi păstor al oilor sale şi dascăl, pe fericitul Policarp (23 februarie). Şi aşa s-a mutat la Domnul, din viaţa aceasta pământească, în ziua de 6 februarie.

Index

În această lună (februarie), ziua a şasea: Prea cuviosul părintele nostru Vucol episcopul Smirnei (Minei) 3
Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Vucol, episcopul Smirnei 17
Vieţile Sfinţilor - Pomenirea celui între sfinţi, cuviosul părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei 25
Sinaxar - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vucol, episcopul Smirnei 26
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii ierarhi Vucol, episcopul Smirnei, şi Fotie, patriarhul Constantinopolului; Sfântul cuvios Varsanufie cel mare.....27
Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Sfântul ierarh Vucol, episcopul Smirnei și Fotie, patriarhul Constantinopolului; Sfântul cuvios Varsanufie cel mare 29
Proloagele - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vucol, episcopul Smirnei († 100).....32
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului Vucol, episcopul Smirnei 36
Sfântul ierarh Vucol, episcopul Smirnei, Turcia (6 februarie).....37
6 februarie 2018 - Copacul răsărit minunat, care face până și astăzi minuni. Sfântul ierarh Vucol 40
Icoane.....46

În această lună (februarie), ziua a şasea: Prea cuviosul părintele nostru Vucol episcopul Smirnei (Minei)

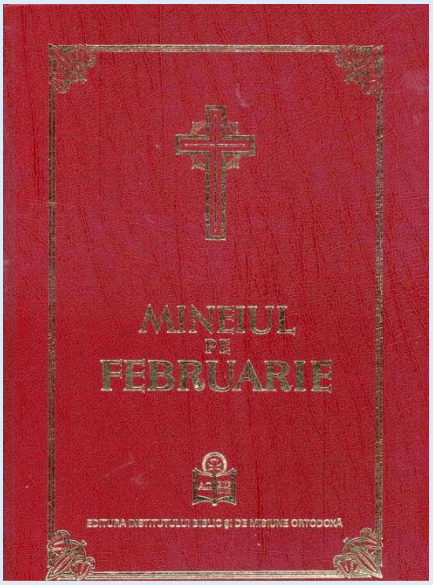

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale praznicului 3 şi ale sfântului 3.

Stihirile praznicului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Făcătorul tuturor, şi Mântuitorul nostru, s-a adus la biserică, de Maica Fecioara. Pentru aceea bătrânul cu bucurie luându-l pe el striga: Acum slobozeşte pe robul tău Bunule, cu pace, precum bine ai voit.

Simeon primind în braţe din mâinile Fecioarei, pe Mântuitorul cel ce s-a născut mai-nainte de toţi vecii, striga: Văzut-au marginile lumii lumina slavei Tale. Acum slobozeşte pe robul tău Bunule, cu pace, că te-am văzut.

Pe Mântuitorul, cel ce s-a născut în vremile cele mai de pe urmă spre mântuirea oamenilor, ţinându-l Simeon în braţe, cu bucurie striga: Văzut-am lumina neamurilor, şi slava lui Israil. Acum mă slobozeşte precum ai zis ca un Dumnezeu, din cele de aici, cu porunca ta.

Alte **Stihiri** ale sfântului, glasul al 6-lea:

Podobie: A treia zi ai înviat...

Strălucindu-te cu lumina dumnezeieştilor bunătăţi, prea sfinţite, lumină te-ai pus în sfeşnicul cel de taină al dumnezeieştii Biserici, luminându-o pe dânsa, părinte, cu sfinţite învăţăturile tale.

Duhul, care te-a sfinţit pe tine Vucole prea sfinţite, prin tine dăruieşte purtătorule de Dumnezeu, sfinţenie şi luminare, şi mântuire, celor ce aleargă cu credinţă.

Propovăduind înţelepte bunătatea Dumnezeului nostru cea nemărginită, îmbunezi popoarele cele căzute în rele, aducându-le Mântuitorului bună dăruire, ca un lucrător de sfinţenie prea sfinţit.

Slavă..., Şi acum..., a prazniculuі, a lui Andrei Criteanul.

Cercaţi Scripturile, precum a zis în Evanghelii Hristos Dumnezeul nostru. Că într-însele îl vom afla pe Dânsul născut şi înfăşat, în iesle pus, şi cu lapte hrănit, şi cum tăierea împrejur a primit, şi de Simeon s-a purtat. Şi nu prin părere, şi prin nălucire, ci prin adevăr lumii s-a arătat. Către care să strigăm: Cela ce eşti mai-nainte de veci, Dumnezeule, slavă ţie.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Purtând curata, şi cea fără prihană Fecioară, pe Făcătorul şi Stăpânul, ca pe un prunc în braţe, în biserică intră.

Stih: Acum slobozeşte pe robul tău Stăpâne după Cuvântul tău în pace.

Primeşte o Simeone, pe Domnul slavei, precum ţi s-a vestit ţie, de la Duhul Sfânt, că iată a venit.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor, şi slavă norodului tău Israil.

Acum au văzut ochii mei, bunule Dumnezeule, făgăduinţa ta. Slobozeşte degrab pe robul tău, iubitorule de oameni.

Slavă..., Şi acum..., glasul 1, a lui Ioan monahul

Astăzi cel ce a dat de demult lui Moise legea în Sinai, poruncilor legii se supune, pentru noi ca un milostiv făcându-se ca noi. Acum Dumnezeu cel curat, ca un prunc sfânt, deschizând pântecele celei curate, luişi însuşi ca un Dumnezeu se aduce, de blestemul legii slobozindu-ne, şi luminând sufletele noastre.

Troparul Sfântului, glasul al 4-lea. Îndreptător credinţei şi chip blândeţilor, învăţător înfrânării, te-a arătat pe tine, turmei tale adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câştigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte ierarhe Vucol, roagă pe Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Slavă..., Şi acum..., al praznicului.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul praznicului de 2 ori.

Slavă..., al Sfântului, Şi acum..., iar al praznicului.

După întâia Catismă, **Sedealna** glasul 1:

Podobie: Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind prea curat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă pentru aceasta, puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă rânduielii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

La biserică te-ai adus viața tuturor; pentru mine făcându-te prunc sub lege, cel ce oarecând ai scris pe lespezi legea în muntele Sinai, ca să mântuieşti pe toți din robia cea de demult a legii. Slavă milostivirii tale, Mântuitorule, slavă împărăției tale, slavă rânduielii tale, unule Iubitorule de oameni.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

După a doua Catismă, **Sedealna**, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioşii, şi să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită Învierea Sa.

La biserică te-ai adus ca să plineşti cele obişnuite Făcătorul şi Stăpânul şi dătătorul legii, şi ai suferit a te ţine trupeşte în braţele lui Simeon cu bunăvoirea ta. Cela ce eşti tuturor înfricoşat, şi ţii toată zidirea unule îndurate, descoperind lumina ta nouă tuturor.

Slavă..., Şi acum..., iar aceasta

Canoanele, al praznicului cu Irmosul pe 8, şi al sfântului pe 4.

Canonul Sfântului

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Cu frumuseţile cele dumnezeieşti şi sfinţite, şi cu străluciri luminoase luminându-te totdeauna, luminează sufletul meu, care cinsteşte luminată prăznuirea ta părinte.

Stea cu totul luminoasă arătându-te pe tine Soarele cel înţelegător, cu strălucirile bunătăţilor tale a luminat tot pământul, ierarhe al lui Hristos, Vucole prea înţelepte.

Slavă...

Viaţă pururea curată şi limpede, şi neamestecată cu întinăciune, arătând mărite, te-ai cunoscut pe pământ odor sfinţit al lui Hristos, Vucole prea înţelepte.

Şi acum..., a Născătoarei

Cel ce este împreună cu Tatăl, Unul Născut, întrupându-se cu cuviinţă dumnezeiască, în pântecele tău mai presus de cuget, a îndumnezeit pe oameni Preacurată, pentru mulţimea îndurărilor, prea bunul Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum tu...

Fiu zilei şi al luminii prin osteneli dumnezeieşti făcându-te ierarhe, te-ai sălăşluit cu adevărat acum întru luminile sfinţilor, luminându-te cu darul.

Propovăduind cu bună credinţă o fiinţă a Treimii, ai dezrădăcinat de pe pământ înşelăciunea mulţimii dumnezeilor, ca un ierarh cinstit, şi ca un slujitor adevărat al Cuvântului.

Slavă...

Calea vieţii ai arătat tuturor, celor ce au fost rătăciţi din ispita vrăjmaşului, şi i-ai adus pe ei mântuiţi ca un păstor cuvântător, la Cuvântul începătorul păstorilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Fii mie liman şi păzitoare, celui ce pururea sunt bătut, neslăbit de întreitele valuri cele cumplite ale patimilor, în marea vieţii, singură prea curată pururea Fecioară.

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Sedealna sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte

cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Strălucind cu lumina preoției, ai povățuit la lumină popoarele ierarhe, şi ai pierdut întunericul idolilor, iar cu lumina tămăduirilor, risipind negura patimilor, te-ai mutat către lumina cea neapusă, rugându-te neîncetat pentru noi, care te cinstim, Vucole fericite.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului, glas acelaşi

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Prunc te-ai făcut pentru mine cela ce eşti vechi de zile, curăţeniilor te împărtăşeşti prea curate Dumnezeule, ca să-mi încredinţezi mie trupul cel din Fecioară. Şi acestea Simeon cu taină ştiindu-le, te-a cunoscut pe tine Dumnezeu şi om cel ce te-ai arătat cu trupul, şi ca pe o viaţă te-a cuprins, şi bucurându-se ca un bătrân, a strigat: Slobozeşte-mă, căci tu eşti Dumnezeul meu.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Cel ce a ştiut mai-nainte frumuseţea sufletului, şi curăția gândului tău, de Dumnezeu fericite, te-a făcut după cuviinţă propovăduitor celor sfinte, înţelepte.

Fiind luminat de Duhul, luminezi pe cei ce sunt întru întunericul rătăcirii şi prin Botez îi săvârşeşti fii zilei, ierarhe pururea pomenite.

De multe fiare ţi-ai mântuit turma, care căuta să o tulbure, şi să o depărteze de credinţa cea fără prihană, podoaba arhiereilor şi pârga păstorilor, Vucole.

Slavă...

Aflându-te strălucit cu darul, slăvitul cuvântătorul de Dumnezeu, te-a hirotonit cu învăţături dumnezeieşti, şi te-a săvârşit preot sfinţit, Vucole prea înţelepte.

Şi acum..., a Născătoarei

Arătat te-a văzut pe tine Moise în rug, care închipuia cu sfinţenie prin taină că vei să te arăţi născătoare Focului, pururea Fecioară Născătoare, de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, cel ce îi chemi din negura greşelilor.

Îmbrăcându-te cu sfinţenie cu îmbrăcămintea cea sfinţită a preoţiei, ai luminat pe cei nesfinţiţi ierarhe, a cinsti o Unime nezidită în trei feţe, Vucole prea înţelepte.

Din gura lupului celui înţelegător, ai răpit pe noroade, cu învăţăturile grăitoarei de Dumnezeu gurii tale, şi gurile cele fără uşi ale ereticilor le-ai îngrădit cu teologiile tale, părinte Vucole.

Luminându-te cu razele cele dătătoare de lumină ale Duhului, cuvioase, te-ai făcut cu totul luminos, luminând sufletele celor întunecaţi, Vucole ierarhe de Dumnezeu fericite.

Slavă...

Biruitu-s-a necuratul Marchian de ale tale sfinţite cuvântări, şi s-a izgonit turbatul, vărsându-şi noroiul a toată necuviinţa, Vucole prea mărite.

Şi acum..., a Născătoarei

Legile firii le înnoieşte Iisus cel ce este Dumnezeu mai presus de toată fiinţa, Prea-curată, născându-se din pântecele tău, cel ce singur a înfiinţat toată lumea cu voirea lui.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzându-o...

Prea măritul Vucol având smerenie înălţătoare, curăţia gândului, dragoste nefăţar-nică, credinţă şi nădejde curată, s-a arătat locaş Treimii.

Duhul Sfânt în urma ta, celui ce ai împodobit din destul scaunul Smirnelor, prea lăudate, a hirotonit păstor pe Policarp, săvârşindu-se prin mâna ta, Vucole.

Slavă...

Cunoscând prin Duhul chemarea ta, înţelepte, aduci la Altar pe cel din urma ta cu darul oilor celor cuvântătoare, fiind luminat cu strălucirile bunătăţilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Stăpână uşa darului, care ai deschis oamenilor uşa cea cerească, deschide-mi mie uşile pocăinţei luminat, şi mă mântuieşte de uşile morţii.

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sinaxar

Întru această lună, în 6 zile, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vucol episcopul Smirnelor.

Stih: Vucol păstorul Smirnei cerescul jertfitor.
Neadormit este şi după moarte al turmei păzitor.
În a şasea zi Vucol a părăsit,
Strălucirea lumii soarelui acestuia văzut.

Acesta din tânăra sa vârstă păzindu-se pe sine curat, se făcu vas Sfântului Duh. Pe care aflându-l iscusit şi vrednic, prea lăudatul şi iubitul lui Hristos, dumnezeiescul Ioan de Dumnezeu cuvântătorul, l-a hirotonisit episcop şi păstor ales bisericii, marii cetăţi a Smirnelor.

Care luminându-se de Duhul Sfânt, lumina pe cei ce se aflau întru întunericul rătăcirii, de i-a făcut fii zilei prin Sfântul Botez, mântuindu-i de neîmblânzitele fiare, adică de sălbaticii şi întunecaţii draci.

Deci acesta mai-nainte de a se săvârşi, a hirotonisit diadoh în locul său într-această cetate păstor şi dascăl oilor celor cuvântătoare pe fericitul Policarp; şi aşa către Domnul s-a mutat.

Al căruia cinstit trup îngropându-se în pământ, făcu Dumnezeu de crescu un copac, care face tămăduiri până astăzi.

Tot în această zi, pomenirea Sfântului mucenic Iulian, cel din Emesa.

Stih: Hristos a fost pironit la mâini şi la picioare.
Iar Iulian şi la cap cu adăugire.

Aceasta era din cetatea Emesei, în floarea vârstei sale, bine cinstitor de Dumnezeu, cu părere adică că se osârduieşte prin doctorii pentru trupurile oamenilor; iar mai multă îngrijire făcând pentru sufletele lor, căci era doctor numai puţin acestora decât acelora.

Deci fiind prinşi Siluan episcopul, şi Luca diaconul, şi Mochie Anagnostul, pe vremile împăratului Numerian, şi fiind osândiţi de închinătorii de idoli a se face mâncare fiarelor, Sfântul Iulian, când îi duceau pe ei, întâmpinându-i, li s-a închinat. Pentru care fiind prins şi el după moartea acelora, i s-a bătut cuie de fier în cap, şi la mâini şi la picioare, şi în oarecare peşteră, precum se afla cu cuiele fiind închis, şi-a dat duhul la Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici, Fausta, Evilasie şi Maxim.

Stih: Trei mucenici pătimesc a peştilor patimă,
Întâmplându-li-se obştesc organ tigaia.

Această Sfântă Fausta, era pe vremea împăratului Maximian, din cetatea Ciziculuі. Şi întâmplându-se a avea părinţi bogaţi şi pioşi, multă bogăţie după moartea lor a rămas. Ci nici vârsta tinereţii, nici înşelăciunea bogăţiilor, nu o a despărţit pe dânsa de la faptele bune. Ţinându-se pe sine întru feciorie în post, şi în rugăciune, şi întru îndeletnicirea dumnezeieştilor Scripturi.

Deci vestea ei ajungând până la împăratul, a fost trimis către ea oarecarele Evilasie din cei aleşi ai siclitului ca să o plece pe ea să jertfească dumnezeilor, şi neînduplecându-se, să fie aruncată întru adâncurile mării.

Iar acela întrebuinţând la ea toată cercarea muncilor, după ce a văzut că cu prea mărire s-a izbăvit din ele, şi că făcea minuni, a crezut în Hristos.

Şi iarăşi a fost trimis la Evilasie şi la, Maxim eparhul. Care pe amândoi, la cumplite munci supunându-i, prin facerile de minuni şi prin rugăciunile muceniţei, a crezut şi acesta în Hristos.

Şi în tigaia ce o gătise asupra sfinţilor, de voie intrând împreună şi-au săvârşit nevoinţa, prin foc luând sfârşitul.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Varsanufie.

Stih: Din pământ trupul lui Varsanufie este alcătuit,
Şi în pământ în a sa maică a intrat.

Tot în această zi, pomenirea cuviosului părintelui nostru Ioan, cel numit proorocul învăţăcelul Sfântului Varsanufie.

Stih: Drept este Ioane a te împreuna,
Şi a te pune cu prietenul dascăl aici.

Tot în această zi, cuviosul Ioan cel din cetatea Lico, cu pace s-a săvârşit.

Stih: Pe Ioan cel din Lico unde este cu dreptul a-l pune?
Decât numai aici, împreună cu Ioan cel de un nume.

Tot în această zi, pomenirea părintelui nostru Fotie, patriarhul Constantinopolului.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a plecat a grăi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Înţelepţind pe cei neînţelepţi, şi îndreptând pe cei căzuţi întru rătăcire, i-ai mântuit părinte, şi i-ai adus la Dumnezeu curaţi, cu bună credinţă cântând lui: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Înfrumuseţatu-ţi-s-a fălcile tale, prea fericite, propovăduind întruparea celui ce a strălucit nouă pentru nespusa milostivire, către care cu bună glăsuire strigai: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...

Patimile trupului prin nevoinţe stăpânindu-ţi prea mărite, nestăpânit te-ai arătat de năpădirile înşelătorului, şi acum fără rătăcire cânţi: Bine eşti cuvântat Dumnezeul părinților noştri.

Şi acum... a Născătoarei

Mântuindu-ne de osândirea cea dintâi, prin naşterea ta cu totul fără prihană, te lăudăm pe tine, cei ce ne-am mântuit prin tine Fecioară, strigând, şi cu credinţă, zicând: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău, prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor...

Răsărind ca finicul în curţile lui Dumnezeu, ai adormit somnul cel cu cuviinţă drepţilor, şi ai răsărit pom înaintea dumnezeiescului tău mormânt, minune la cei ce-l văd, Vucole propovăduitorule de Dumnezeu.

Dumnezeu Cuvântul lui Dumnezeu cel înfiinţat, sfinţit arhiereu te-a ales, ca să ungi poporul cu sfinţenie, prea sfinţite, mai mare al scaunului Smirnelor luminătorule al lumii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Cuvântul cel întrupat Dumnezeu l-ai cuvântat, şi multe noroade ai mântuit din necuvântare făcându-te dumnezeiesc ucenic, celui ce a strălucit întru cuvântarea de Dumnezeu, Vucole propovăduitorule de Dumnezeu.

Şi acum..., a Născătoarei

Cu sfinţenie se învăţa adunarea cea dumnezeiască a proorocilor, tainele tale Născătoare de Dumnezeu, învăţându-se de departe, şi punând la arătare semnele cele dumnezeieşti ale naşterii tale, prea curată Fecioară.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea. Pe tine te prea înălţăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-l vedea...

Ca o lumină, ca o strălucire, ca un soare mare, ca un fulger ai strălucit în Biserica lui Hristos, şi cugetele credincioşilor le-ai luminat, şi către locurile cele neînserate te-ai sălăşluit, cântând în glasuri întreit sfinte pe Treimea cea nezidită.

Făcându-te afară de trup, şi de lume lucrătorule de cele sfinte, te-ai mutat către cetele cele mai presus de lume bucurându-te, şi îndumnezeindu-le cu prea luminat dar. Pentru acea săvârşim pe pământ pomenirea ta cu credinţă, Vucole prea înţelepte.

Slavă...

Pământul a ascuns prea fericit trupul tău, care de faţă izvorăşte tămăduiri şi daruri. Iar Cerul ţine duhul tău, împreună cu cei aleşi din veac, luminat cu dumnezeieştile lumini adevărat, Vucole prea mărite.

Şi acum... a Născătoarei

Cu glasul îngerului ai născut curată pe Îngerul sfatului celui mare, pe Hristos Emmanuil, care a împreunat pe cei de jos cu îngerii. Una binecuvântată, prea lăudată, singură pricina îndumnezeirii noastre Fecioară.

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine Preacurată S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care mărindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Luminânda:

Luminânda învierii: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Păstoreşte ai povăţuit turma Domnului, către păşunile bunei credinţe, prea înţelepte ierarhe, izgonind tot eresul, ca pe nişte fiare. Drept aceea acum să căutaţi şi spre noi din Cer cu milostivire, ca unul ce stai împreună cu prea curata Născătoarea de Dumnezeu, înaintea scaunului Dumnezeirii, prea fericite părinte Vucole.

Slavă..., Şi acum..., a praznicului

Nedespărţindu-se negrăit de sânurile părinteşti, pentru bunătatea cea desăvârşită, din Fecioară se naşte, şi prunc se face Cuvântul. Şi pe acesta îl primeşte în braţe Simeon bătrânul, şi împreună cu dânsul bătrâna, a mărturisit mulţumirea ca la un Stăpân, întru care şi vestea mai-nainte mântuirea oamenilor.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Casa Efratei, cetate sfântă, a proorocilor mărire; împodobeşte-ţi casa întru care Cel dumnezeiesc se naşte.

Astăzi Mântuitorul, ca un prunc s-a adus în biserica Domnului, şi cu bătrânele mâini, l-a primit pe el bătrânul.

Stih: Acum slobozeşte pe robul tău, Stăpâne după cuvântul tău în pace.

Astăzi Cel vechi de ani, minunat se vede prunc după trup, şi se aduce în biserică.

Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor şi slavă norodului tău Israil.

Primeşte o Simeoane, cea Preacurată a strigat, în braţe ca pe un prunc, pe Domnul slavei şi Mântuitorul lumii.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea

Ziditorul Cerului şi al pământului, astăzi se ţine în braţe de Sfântul Simeon bătrânul, căci el cu Duhul Sfânt zicea: Slobozitu-m-am acum că am văzut pe Mântuitorul meu.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Vucol, episcopul Smirnei

Troparul Sfântului ierarh Vucol, Episcopul Smirnei, glasul al 4-lea: Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai dobândit cu smerenia cele înalte şi cu sărăcia cele bogate; părinte ierarhe Vucol, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu frumuseţile cele fumnezeieşti şi sfinţite şi cu străluciri luminoase luminându-te totdeauna, luminează sufletul meu, care cinsteşte prăznuirea ta cea luminată, părinte.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stea cu totul luminoasă arătându-te pe tine Soarele cel duhovnicesc, cu strălucirile faptelor tale bune ai luminat pământul, ierarhe al lui Hristos, prea înţeleptule Vucol.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Viaţă pururea limpede, curată şi neamestecată cu întinăciune arătând, mărite, te-ai făcut cunoscut pe pământ ca odor sfinţit al lui Hristos, prea înţeleptule Vucol.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel Unul Născut, care fiinţează împreună cu Tatăl, Întrupându-Se cu dumnezeiască cuviinţă în pântecele tău, mai presus de cuget, a îndumnezeit pe oameni, Preacurată, pentru mulţimea îndurărilor, întru tot Bunul Dumnezeu.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este nimeni sfânt precum Tu...

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiu al zilei şi al luminii prin osteneli dumnezeieşti ajungând, ierarhe, cu adevărat te-ai sălăşluit acum întru luminile sfinţilor, fiind luminat de har.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Propovăduind cu evlavie o Fiinţă a Treimii, ai dezrădăcinat de pe pământ înşelăciunea mulţimii idolilor, ca un ierarh cinstit şi ca un slujitor adevărat al Cuvântului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Calea vieţii ai arătat tuturor celor ce erau rătăciţi şi i-ai adus pe ei mântuiţi din ispita vrăjmaşului, ca un păstor cuvântător, la Cuvântul, Începătorul păstorilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fii liman şi păzitoare mie, celui ce pururea fără încetare sunt lovit de întreitele valuri cumplite ale patimilor, în marea vieţii, tu singura prea curată şi pururea Fecioară.

Irmosul: Nu este sfânt precum Tu Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce a cunoscut mai înainte frumuseţea sufletului tău şi curăţia cugetului tău, dumnezeieşte te-a aşezat pe tine propovăduitor de cele sfinte, înţeleptule.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înconjurat fiind de strălucirea Duhului, aduci la lumină pe cei ce sunt în întunericul rătăcirii şi prin botez îi săvârşeşti fii ai zilei, ierarhe prea lăudate.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mântuit-ai turma de nenumăratele fiare care căutau să o tulbure şi să o îndepărteze de credinţa cea fără de prihană, fericite Vucol, podoaba arhiereilor şi pârga păstorilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aflându-se strălucind de har, măritul cuvântător de Dumnezeu te-a hirotonit şi cu învăţături dumnezeieşti te-a săvârşit preot sfinţit, prea înţeleptule Vucol.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Lămurit te-a văzut pe tine Moise în rugul care cu sfinţenie închipuia tainic că aveai să te arăţi născătoare a Focului, pururea Fecioară, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, cel ce îi chemi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând cu sfinţenie îmbrăcămintea cea sfinţită a preoţiei, ai luminat pe cei nesimţiţi, ierarhe, a cinsti o Unime Nezidită, în Trei Feţe, prea înţeleptule Vucol.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din gura lupului celui înţelegător, ai răpit pe popoare cu învăţăturile gurii tale grăitoare de Dumnezeu; şi gurile pline de defăimare ale ereticilor le-ai astupat cu înălţimea teologiei tale, părinte ierarhe Vucol.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminat fiind cu Razele cele dătătoare de lumină ale Duhului, cuvioase, ai ajuns cu totul strălucitor, luminând sufletele celor ce sunt întru întuneric, Sfinte ierarhe Vucol, de Dumnezeu fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Biruit a fost necuratul Marcion de sfinţitele tale cuvinte şi a fost izgonit, turbatul, vărsându-şi noroiul a toată necuviinţa, prea mărite Vucol.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iisus, cel ce este mai presus de toată fiinţa, Legile firii le înnoieşte, Preacurată, născându-Se din pântecele tău, Cel ce Singur a înfiinţat toată lumea cu voirea Lui.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o...

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Smerenie înălţătoare, cuget curat, dragoste nefăţarnică, credinţă şi nădejde curată, având prea măritul Vucol s-a arătat locaş al Preasfintei Treimi.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împodobind în chip deosebit scaunul de Episcop de la Smirna, prea lăudate, Duhul Sfânt te-a îndrumat în chip tainic să hirotoneşti ca păstor pe Policarp, cu mâna ta, prea înţeleptule Vucol.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cunoscându-ţi chemarea ta, înţeleptule, ai adus prin Duhul, la altar, învăţător plin de har al oilor cuvântătoare, pe cel de după tine, luminat fiind cu făcliile faptelor bune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Stăpână, uşă a harului, care ai deschis oamenilor uşa cea cerească, deschide-mi mie în chip lămurit uşile pocăinţei şi mă izbăveşte de uşile morţii.

Irmos: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a plecat a grăi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înţelepţind pe cei neînţelepţi şi îndreptând pe cei căzuţi în rătăcire, i-ai mântuit părinte şi i-ai adus la Dumnezeu curaţi, cu evlavie, cântând lui: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfrumuseţatu-ţi-s-a prea fericite, gura ta, propovăduind Întruparea Celui ce a Strălucit nouă din nespusă milostivire; către care cu bună glăsuire strigai: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Stăpânindu-ţi patimile trupului prin nevoinţe, prea mărite, te-ai arătat nestăpânit de năpădirile înşelătorului; şi acum fără încetare cânţi: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mântuindu-ne de osândirea cea dintâi, prin naşterea ta cea cu totul fără de prihană, te lăudăm pe tine, noi, cei ce neam mântuit prin tine, Fecioară, strigând şi cu credinţă zicând: Binecuvântat este Rodul pântecelui tău, prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor...

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Odrăslind ca finicul în Curţile lui Dumnezeu, ai adormit somnul cel cuvenit drepţilor; dar ai răsărit pom înaintea dumnezeiescului tău mormânt, minune celor ce-l văd, dumnezeiescule propovăduitor, Sfinte Vucol.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu, Cel într-un Ipostas, arhiereu sfinţit te-a aşezat pe tine, ca să ungi pe popor cu sfinţenie, întâi stătătorule al Smirnei, luminătorule al lumii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Cuvântul Cel Întrupat L-ai teologhisit şi multe popoare ai mântuit din lipsa de înţelegere, făcându-te dumnezeiesc ucenic al Celui ce a Strălucit întru teologie, dumnezeiescule propovăduitor Vucol.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu sfinţenie a învăţat adunarea cea dumnezeiască a proorocilor Tainele tale, Născătoare de Dumnezeu, aflând de mai înainte şi înfăţişând în chip lămurit semnele cele dumnezeieşti ale naşterii tale.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea. Pe tine te prea înălţăm întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o lumină, ca o strălucire, ca un soare mare şi ca un fulger ai strălucit în Biserica lui Hristos şi cugetele credincioşilor le-ai luminat şi în Locaşurile cele neînserate te-ai sălăşluit, cântând în glasuri întreit sfinte pe Treimea cea nezidită.

Stih: ***Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ieşind din trup şi din lume, lucrătorule de cele sfinte, bucurându-te te-ai mutat către Cetele cele mai presus de lume, îndumnezeindu-te, cu stare prea luminoasă. Pentru aceasta săvârşim pe pământ pomenirea ta cu credinţă, Sfinte ierarhe prea înţeleptule Vucol.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pământul a ascuns prea fericit trupul tău, care în chip vădit izvoreşte tămăduiri şi haruri; iar cerul ţine duhul tău, împreună cu cei aleşi din veac, luminat cu dumnezeieştile Lumini, cu adevărat, prea mărite Vucol.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Prin glas de Înger ai născut, prea curată, pe Îngerul Sfatului celui Mare, pe Hristos Emmanuel, care a împreunat pe cei de jos cu îngerii, una Binecuvântată, una prea luminată, singura pricină a îndumnezeirii noastre, Fecioară.

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine Preacurată S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat. Pe care mărindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te fericim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Strălucind cu lumina preoţiei, ai povăţuit popoarele la lumină, ierarhe şi ai pierdut întunericul idolilor; iar cu strălucirea tămăduirilor risipind negura patimilor, te-ai mutat către Lumina cea Neapusă, rugându-te neîncetat pentru noi, cei care te cinstim, fericite Vucol.

Sedelna Praznicului Întâmpinării Domnului, glasul al 4-lea. **Podobie:** Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Prunc Te-ai făcut pentru mine, Cel ce eşti Vechi de zile; Te împărtăşeşti de curăţiri, Preacuratule Dumnezeu, ca să-mi încredinţezi mie Trupul cel din Fecioară. Şi acestea Simeon cu Taină ştiindu-le, Te-a cunoscut pe Tine Dumnezeu şi Om, Cel ce Te-ai arătat cu Trupul şi ca pe o Viaţă Te-a cuprins şi bucurându-se, ca un bătrân, a strigat: slobozeşte-mă; căci Tu eşti Dumnezeul meu şi Viaţa tuturor.

Vieţile Sfinţilor - Pomenirea celui între sfinţi, cuviosul părintele nostru Vucol, episcopul Smirnei

Plăcutul lui Dumnezeu Vucol s-a deprins din copilăria sa la nerăutate şi la întreaga înţelepciune, apoi s-a făcut vas al Sfântului Duh.

Iar prea lăudatul şi iubitul lui Hristos ucenic, Sfântul Ioan, cuvântătorul de Dumnezeu, aflându-l iscusit şi vrednic, l-a hirotonisit episcop şi păstor prea folositor smirnenilor.

Apoi, fiind luminat de Sfântul Duh şi ca o făclie punându-se în sfeşnic, pe cei ce şedeau în întunericul rătăcirii şi al înşelăciunii idoleşti cu lumina cerească i-a luminat.

După aceea, prin Sfântul Botez, i-a făcut fii ai luminii şi i-a izbăvit de fiarele cele nevăzute şi sălbatice, care căutau pe oricine să înghită.

Deci acesta, mai înainte de moartea sa încredinţând fericitului Policarp oile sale cele cuvântătoare, a trecut din viaţa vremelnică la cea veşnică. Trupul lui cel sfânt, fiind îngropat, Dumnezeu a poruncit să crească pe mormântul lui un răsad care dădea tămăduire bolnavilor.

Sinaxar - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vucol, episcopul Smirnei

În această lună (februarie), ziua a şasea, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vucol, episcopul Smirnei.

Acest sfânt, din tânăra sa vârstă păzindu-se pe sine curat, s-a făcut vas al Sfântului Duh. De aceea de Hristos iubitul şi dumnezeiescul Ioan, cel de Dumnezeu cuvântător, aflându-l iscusit şi vrednic, l-a hirotonit episcop şi păstor ales al Bisericii din Smirna.

Ca episcop, călăuzit fiind de lumina Duhului Sfânt, lumina pe cei ce se aflau în întunericul rătăcirii; iar prin Sfântul botez, îi făcea fii ai luminii, mântuindu-i de neîmblânzitele fiare, adică de sălbaticii şi întunecaţii demoni.

Mai înainte de a se săvârşi din viaţă a hirotonit urmaş, în locul său, în această cetate, şi păstor şi dascăl al oilor celor cuvântătoare, pe fericitul Policarp. Şi aşa s-a mutat către Domnul.
Cinstitul său trup a fost îngropat în pământ, iar Dumnezeu a făcut să crească un copac la care îşi găsesc tămăduire până astăzi, cei ce se apropie de el, cu credinţă.

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Sfinţii ierarhi Vucol, episcopul Smirnei, şi Fotie, patriarhul Constantinopolului; Sfântul cuvios Varsanufie cel mare

Sfântul ierarh Vucol (†100) a trăit pe vremea Sfinţilor apostoli şi a fost hirotonit episcop de Sfântul apostol şi evanghelist Ioan, care l-a aşezat în marea cetate a Smirnei.

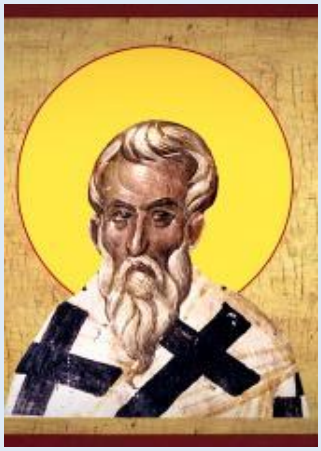

Sfântul ierarh Vucol

Aici, Sfântul Vucol a păstorit cu înţelepciune şi cu dragoste turma credincioşilor vreme îndelungată, aducând pe mulţi la cunoaşterea adevărului şi botezându-i în numele Preasfintei Treimi.

Mai înainte de moartea sa, Sfântul ierarh Vucol a lăsat ca episcop în locul lui pe fericitul Policarp. Şi aşa s-a mutat la cereştile locaşuri, în ziua de 6 februarie.

În această zi pomenim şi pe Sfântul ierarh Fotie (†897)

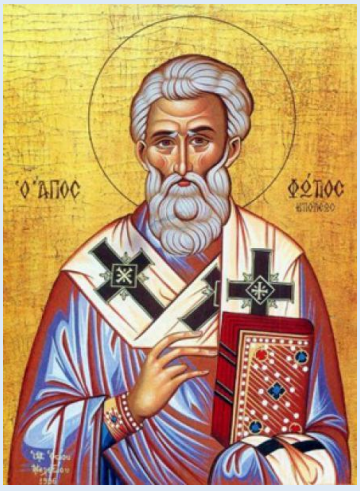

Sfântul ierarh Fotie

Acesta a fost hirotonit episcop în sfânta zi a Naşterii Domnului, în anul 857, şi a păstorit cu înţelepciune turma cea cuvântătoare a lui Hristos.

Sfântul Fotie a scris multe cărţi deosebit de însemnate pentru viaţa Bisericii, cărţi cu caracter învăţătoresc, juridic şi literar. Amintim: Mistagogia Duhului Sfânt şi Amfilohia, lucrare de 324 de teme, în care sfântul expune diferite probleme despre Sfânta Scriptură, teologie şi filosofie.

Sfântul Fotie a fost un mare luminător al Bisericii, punând început şi încreştinării popoarelor slave în credinţa ortodoxă a Răsăritului.

Tot astăzi facem pomenirea Sfântului cuvios Varsanufie cel mare, care s-a născut în Egipt şi a îmbrăţişat viaţa monahală de tânăr. S-a învrednicit de darul vestirii celor viitoare şi tămăduia adesea neputinţele sufleteşti şi trupeşti ale ucenicilor săi.

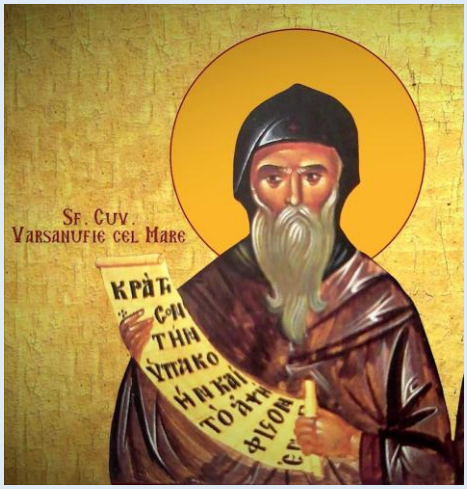

Sfântul cuvios Varsanufie cel mare

Dintre toate darurile sale pe care i le împărtăşea Duhul Sfânt, cel mai mare era acela al dreptei socotinţe şi al învăţăturii duhovniceşti, aceste daruri rămânând lucrătoare până în zilele noastre pentru toţi cei care citesc cu evlavie cartea Scrisorilor lui de călăuzire spirituală.

S-a mutat în pace la Domnul pe la anul 540.

Iulian Dumitraşcu - Calendar orthodox - Sfântul ierarh Vucol, episcopul Smirnei şi Fotie, patriarhul Constantinopolului; Sfântul cuvios Varsanufie cel mare

1. Sfântul ierarh Vucol, episcopul Smirnei - A fost sfinţit episcop al oraşului Smirna (Asia mică) de către Sfântul Ioan evanghelistul.

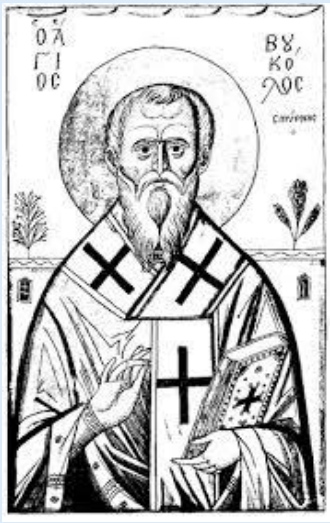

Sfântul ierarh Vucol

Înainte de trecerea la cele veşnice, episcopul Vucol şi-a încredinţat eparhia vrednicului său urmaş Policarp.

Ca şi episcop, Vucol a apărat învăţătura apostolică împotriva ereziei lui Marcian.

Troparul, glas 4: Îndreptător credinţei şi chip blândeţelor, învăţător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai dobândit cu smerenia cele înalte şi cu sărăcia cele bogate; părinte ierarhe Vucol, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

2. Sfântul cuvios Varsanufie cel mare - A trăit în secolul al VI-lea, în timpul domniei împăratului Iustinian I (483-565). A dus o viaţă ascetică în Mănăstirea Avvei Seridus (Serid sau Serida) din Palestina, lângă oraşul Gaza.

A învăţat pe toţi cei care veneau la el că nu trebuie făcut nimic fără a-l întreba mai înainte pe părintele nostru duhovnicesc.

A trecut la Domnul în anul 540, în chip minunat.

Troparul, glas 1: Harpele tainelor Duhului prea sfinte răsunând prea dulci cuvinte de înțelepciune, ce i-au făcut pe oameni să lepede jugul păcatelor, Sfinților Varsanufie și Ioan, izbăviți-ne pe noi care strigăm: Slavă Celui ce v-a prea slăvit, slavă Celui ce v-a binecuvântat, slavă Celui ce i-a mântuit pe mulți prin cuvintele voastre sfinte!

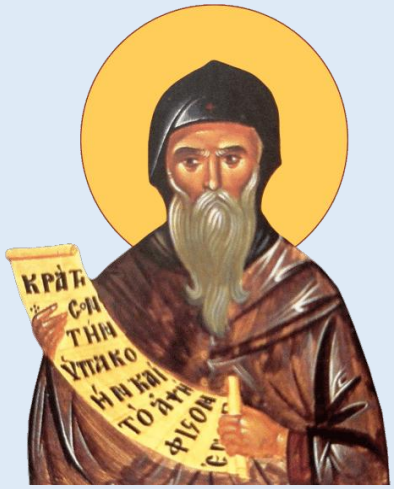

Sfântul cuvios Varsanufie cel mare

3. Sfântul ierarh Fotie, patriarhul Constantinopolului († 897) - S-a născut în această cetate la anul 810, din părinţii dreptcredincioşi, Irina şi Serghie, fratele Sfintei împărătese Teodora şi rudă cu Sfântul patriarh Tarasie.

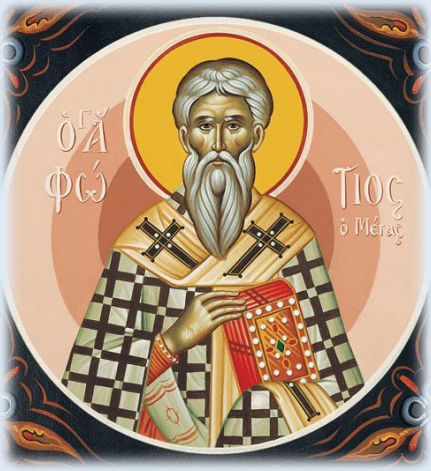

Sfântul ierarh Fotie

Fotie a studiat ştiinţele profane, dar şi Sfintele Scripturi, scrierile Sfinţilor părinţi şi canoanele Bisericii. Patriarhul a fost întronizat la praznicul Naşterii Domnului din anul 858.

Pentru că a mustrat păcatele împăraţilor, a fost izgonit din scaun, dar readus apoi cu cinste.

A scris cărţi cu caracter învăţătoresc, juridic şi literar. Sfântul Fotie a pus început încreştinării popoarelor slave în credinţa ortodoxă a Răsăritului.

Troparul, glas 1: Ca cel ce ești cu apostolii în ceruri împreună locuitor și ortodocșilor mare apărător, lumii drept învățător, iar eresurilor latinești dârz împotrivitor, Sfinte Fotie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L cu dinadinsul să mântuiască sufletele noastre.

Proloagele - Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vucol, episcopul Smirnei († 100)

Luna februarie în 6 zile: Pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Vucol, episcopul Smirnei († 100)

Acesta s-a născut în părţile Smirnei. Din copilărie s-a deprins a trăi în deplină curăţie trupească şi sufletească. Trăind pe vremea când Sfinţii apostoli propovăduiau în toată lumea credinţa cea nouă în Iisus Hristos, Sfântul Vucol a primit dreapta credinţă şi s-a făcut el însuşi vrednic vestitor al învăţăturii creştineşti.

Şi, făcându-se vas iscusit al Duhului Sfânt l-a aflat pe el Sfântul evanghelist Ioan, apostolul cel iubit al lui Hristos, care, hirotonindu-l pe el episcop, l-a aşezat în marea cetate a Smirnei. Şi aici a păstorit cu cinste, cu înţelepciune şi cu dragoste, turma credincioşilor, vreme îndelungată, aducând pe mulţi la cunoaşterea adevărului şi botezându-i în Hristos.

Deci, mai înainte de moartea sa, a lăsat urmaş în locul său şi păstor al oilor sale şi dascăl, pe fericitul Policarp. Şi aşa s-a mutat la Domnul, din viaţa aceasta pământească, în ziua de 6 februarie.

Întru această zi, cuvânt despre Pavel episcopul, care trăia în Antiohia, lucrând ca zidar.

Spunea un oarecare părinte despre acest episcop Pavel, care, lăsându-şi episcopia sa, a mers la Antiohia şi se hrănea, lucrând la zidărie, împreună cu zidarii.

Întru această vreme era acolo un conducător al Răsăritului, anume Efrem, om evlavios şi foarte milostiv. Acela se îngrijea acum de ridicarea cetăţii, care era căzută de la cutremur. Odată, într-o după amiază, când se odihneau lucrătorii, a văzut Efrem pe episcop odihnindu-se şi, de la dânsul până la cer, ridicându-se un stâlp de foc. Şi, aceasta a văzut-o nu o dată, nici de două ori, ci de mai multe ori. Iar Efrem îndată s-a înspăimântat, pentru că acesta era ca un semn înfricoşător şi plin de mirare. Şi gândea în sine ce poate însemna aceasta ? Şi nu se dumirea, de vreme ce nu ştia că lucrătorul acela era episcop şi îl vedea pe dânsul în nişte zdrenţe îmbrăcat şi acelea foarte murdărite şi simplu se arăta şi omul, obosit de multă foame şi înfrânare şi sfărâmat de oboseala cea multă.

Deci, l-a chemat pe el Efrem, vrând să afle de la el, ce fel de om este şi din ce ţară ? Şi a început, luându-l deoparte, a-l întreba pe el: "De unde eşti, tu, omule, şi cum te cheamă pe tine ?"

Iar el, răspunzând, a zis: "Eu unul din cei de rând sunt, sărac al cetăţii acesteia şi nu cunosc vreun meşteşug ca să mă hrănesc mai lesne pentru aceea lucrez la zidăria aceasta şi Dumnezeu mă hrăneşte pe mine cu osteneala mea".

Iar Efrem, de Dumnezeu fiind îndemnat, i-a răspuns lui, zicând: "Să mă crezi, că nu te voi lăsa pe tine până ce nu-mi vei spune adevărul despre tine, că nu poţi să ascunzi cele despre tine".

Atunci a grăit Pavel: "Să-mi dai mie făgăduinţa, înaintea lui Dumnezeu, că nu vei spune nimănui cele despre mine".

Atunci i s-a jurat lui fericitul Efrem, că nu va spune nimănui, cât timp va voi Dumnezeu ca să fie el în viaţa aceasta. Deci, el i-a spus lui, zicând: "Eu sunt episcop, iar pentru Dumnezeu, lăsându-mi episcopia mea, am venit aici, pentru că pe aici nu mă cunoaşte nimeni şi cu această nevoinţă lucrez şi, din osteneala mea, îmi adun mie hrana, iar cealaltă o dau la săraci milostenie, ştiind că, prin jertfe ca acestea, se îmblânzeşte Dumnezeu. Iar tu poartă-ţi grijă de milostenia ta, pentru că în aceste zile, Dumnezeu te va ridica pe tine la scaunul acesta al arhiepiscopiei şi al cetăţii lui Dumnezeu şi al Bisericii, ca să păstoreşti pe poporul Său, pe care, cu al Său sânge l-a câştigat Hristos, adevăratul Dumnezeul nostru". Care lucru s-a şi întâmplat, după puţine zile.

Deci, acestea auzindu-le, fericitul Efrem a proslăvit pe Dumnezeu, zicând: "O, câţi tăinuiţi robi ai Săi are Dumnezeu şi doar Lui, unuia ştiuţi !"

Iar noi, acestea auzindu-le, fraţilor, să ne nevoim pentru milostenie, sporind în dreapta credinţă.

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Teodor Studitul, despre dreapta petrecere a călugărilor.

Părinţilor şi fraţilor, datoria având să vă grăiesc cuvânt de mângâiere, vă sfătuiesc să faceţi mădularele voastre slujitoare dreptăţii, spre sfinţire, după cum zice apostolul. Să câştigaţi cu prisosinţă dumnezeiasca înţelepciune, ca să puteţi pătrunde tainele cinului nostru îngeresc, cu toate că voi v-aţi şi dăruit cu totul lui Dumnezeu şi cu smerenie, în toate zilele înduraţi pătimire, atât pentru suflet cât şi pentru trup; căci şi ostenelile sufletului, ca şi cele ale trupului, în acelaşi chip sunt primite de Dumnezeu.

Pentru că unul se nevoieşte la citire, altul la rugăciune, unii stau înlăuntru şi lucrează cu mâinile, alţii au ascultări în afară, unul sapă via, altul ară pământul, iar altul cioplește; nimeni nu stă fără de lucru şi toţi se ostenesc, după putinţa lor. Şi după cum mi se pare, nici cel ce stă la uşă, să ia aminte la cei ce intră şi la cei ce ies, nici cel ce izgoneşte păsările de la roade, nu stă degeaba, fără lucru. Că şi ei împlinesc trebuinţa cea de obşte pentru întregul trup şi, dacă săvârşesc un lucru cât de mic, se socotesc, însă, ca picior sau deget al trupului. Aşadar, dacă ne socotim toţi un suflet şi o voie, aşa să ne arătăm totdeauna.

Să nu vă smintiţi cu îndărătnicia şi să luaţi parte la munca obştească numai pentru a fi văzuţi acolo, ci să împliniţi porunca cu bunăvoinţă. Sfinţiţi-vă mâinile cu slujba ce vi s-a dat, ca să aduceţi lui Dumnezeu jertfa bine primită. Căci, cu adevărat, jertfa este fapta voastră ! Oare, nu sunt hrăniţi cei pe care îi primim în orice zi ? Nu săturăm zilnic pe bătrâni? Nu dăm străinilor pâine, legume, vin şi orice are mă-năstirea ? Nu primiţi pe prietenii care vin la voi ? Şi nu sunteţi hrăniţi şi voi toţi ? Toate acestea sunt prinosuri aduse lui Dumnezeu, că El zice: "Milă voiesc; nu jertfă". Adică, să fim milostivi.

Însă tot ce se dă, nu dau numai eu, ci dăm toţi, fie argint, fie veşminte, fie orice altceva, că fiii mei sunteţi voi şi împreună împărtăşim şi cele sufleteşti şi cele trupeşti.

Inima mea arde pentru voi toţi, măcar că păcătos sunt; pe fiecare îl îmbrăţişez cu dragoste duhvnicească şi pe toţi vă ţin la pieptul meu, dorind să vă feresc de orice ispită şi să vă mângâi în orice clipă. Aşadar, nici unul să nu se împotrivească altuia şi nimeni să nu defaime. Pentru aceea, trăiţi în pace şi iubiţi-vă între voi cu dragoste duhovnicească, cinstiţi-vă şi ajutaţi-vă unul pe altul. Cei mai mici să cinstească pe întâi-stătătorii ca pe mine, dându-le ascultare în toate.

Iar, dacă vreunul nu se supune cuvântului meu, acela nu-mi este fiu. Nevoiţi-vă să dobândiţi câştiguri sufleteşti, fiind cu privegherea la slujbe şi cu luare aminte la rugăciune. Nevoiţi-vă şi trupeşte, trudindu-vă la lucru, ca să aveţi îndestulare de pâine şi de legume şi puţin vin, pentru cei bolnavi. Cei care vor să se înfrâneze, aceia să postească, însă, în Săptămâna luminată, m-au supărat unii, care n-au voit în nici un chip să bea vin. Am spus lor că şi înfrânarea se porunceşte să fie cu socoteală.

Acuma, însă, deobşte poruncesc vouă, că, în vremea când se mănâncă de două ori pe zi, să aveţi odihnă şi de la metaniile cu genunchi la pământ; iar, dacă vrea careva să adauge la înfrânarea sa, să se îndestuleze numai cu pâine şi cu apă, în afară de sâmbete şi Duminici. Dacă va lua seama că slăbeşte, să bea puţin vin, pentru întărire şi să mănânce de două ori pe zi. Cei neputincioşi, însă, totdeauna să bea câte puţin vin. Dar să nu se smintească nici cel care bea, socotindu-se osândit, nici cel care nu bea, mândrindu-se, ca şi când ar face mare lucru. Că pentru mâncare şi băutură, când se face cu socoteală şi cu binecuvântare, nu ne osândim, nici nu ne îndreptăm înaintea lui Dumnezeu, când se face pentru întărirea firii. De folos este, însă, celor tineri să nu bea vin. Că au poruncit atât dumnezeiescul şi marele Vasilie, cât şi Sfântul Marcu şi alţi părinţi, să nu bem vin, în afara celor bolnavi şi slabi. Cu toate acestea, mai bună este înfrânarea. De aceea, când este dezlegare la vin, să vă mulţumiţi cu un singur pahar, iar, dacă unii doresc, se pot lipsi cu totul de vin.

Slava şi cinstea cerească să vă încununeze, mila, pacea şi darul lui Dumnezeu să vă ajute şi rugăciunea părintelui nostru Teodor, să ne întărească şi să ne păstreze nevătămaţi.

Dumnezeului nostru, slavă !

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului Vucol, episcopul Smirnei

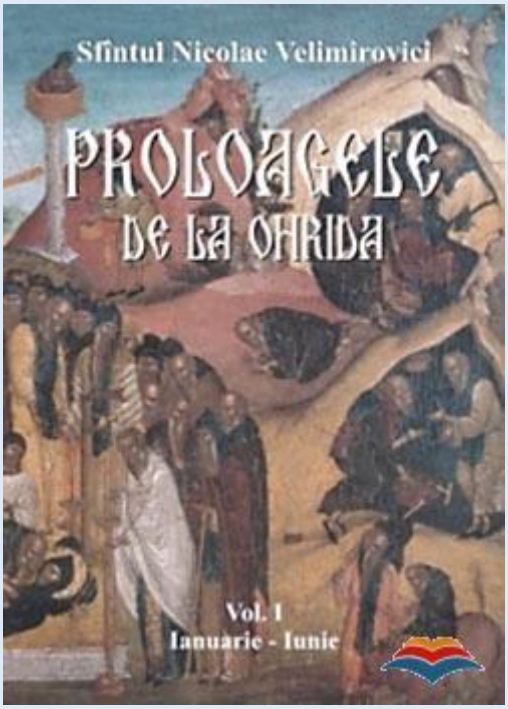

Sfântul Vucol a fost ucenicul Sfântului Ioan Teologul, care 1-a sfinţit pe Vucol episcop al Smirnei.

Puţini botezaţi în sfânta credinţă se aflau atunci în Smirna, în acel întuneric al păgânismului, Sfântul Vucol a strălucit ca o candelă strălucitoare. El era împodobit cu toate virtuţile, mai cu seamă cu blândeţea şi cu smerenia.

Înaintea morţii lui, Sfântul Vucol 1-a sfinţit episcop în locul său pe Sfântul Policarp. Sfântul Vucol a adormit cu pace şi s-a mutat la locaşurile cereşti.

Sfântul ierarh Vucol, episcopul Smirnei, Turcia (6 februarie)

Acesta s-a deprins încă din copilăria sa cu nerăutatea şi întreaga înţelepciune. Pentru aceasta Dumnezeu îl învrednici să fie ucenic al Sfântul apostol Ioan care îl sfinţi episcop al cetăţii Smirna în care pe atunci erau puţini oameni botezaţi.

În întunericul păgânătăţii, Sfântul Vucol lumină ca o candelă aprinsă, strălucind cu bunătăţile, dar mai ales cu blândeţea şi smerenia, aducând pe mulţi la dreapta credinţă.

Simţindu-şi aproape plecarea din lumea aceasta, încredinţă păstorirea turmei sale slăvitului Policarp.

Fiind trupul său îngropat, din rânduiala dumnezeiască pe mormântul său crescu un răsad care dăruia tămăduire celor bolnavi.

Propovăduind, înţeleptule, bunătatea Dumnezeului nostru cea nemărginită, îmbunezi popoarele cele căzute în rele, aducându-le Mântuitorului bună dăruire, ca un prea sfinţit slujitor. *(Dintre Stihirile ce se cântă la Vecernie)*

Cu frumuseţile cele dumnezeieşti şi sfinţite şi cu străluciri luminoase luminându-te totdeauna, luminează sufletul meu, care cinsteşte prăznuirea ta cea luminată părinte. *(Din Canonul Sfântului ce se citeşte la Utrenie)*

Pământul a ascuns prea fericit trupul tău, care în chip vădit izvorăşte tămăduiri şi haruri; iar cerul ţine duhul tău, împreună cu cei aleşi din veac, luminat cu dumnezeieştile lumini, cu adevărat, prea mărite Vucol. *(Din Canonul Sfântului ce se citeşte la Utrenie)*

Cetatea Smirnei, Turcia

6 februarie 2018 - Copacul răsărit minunat, care face până și astăzi minuni. Sfântul ierarh Vucol

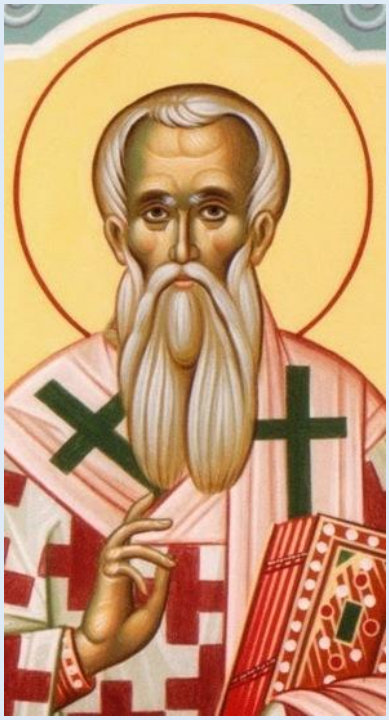

Astăzi, 6 februarie 2018, credincioșii ortodocși îl cinstesc în mod aparte pe Sfântul ierarh Vucol, episcopul Smirnei, continuând însă, până la încheierea praznicului (9 februarie - când în calendarele ortodoxe stă scris "odovanie") să cinstească Întâmpinarea Domnului - Mântuitorul (Făcătorul tuturor, Cel ce S-a născut mai înainte de toți vecii și, acum, în trup, în vremurile cele mai de pe urmă, S-a născut spre mântuirea oamenilor) S-a adus la biserică de Maica Fecioară, bătrânul Simeon primindu-L în brațe (precum i se vestise de la Duhul Sfânt) din mâinile Fecioarei, luându-L și strigând cu bucurie: "Marginile lumii au văzut lumina măririi Tale! Am văzut lumina neamurilor și mărirea lui Israel! Dumnezeule bunule, ochii mei au văzut făgăduința Ta! Acum, cu porunca Ta, slobozește degrabă, din cele de aici, pe robul Tău, cu pace, precum ai voit și ai zis ca un Dumnnezeu! - că Te-am văzut!"

Astăzi, 6 februarie 2018, credincioșii ortodocși îl cinstesc în mod aparte pe Preasfințitul lucrător de sfințenie Părinte ierarh Vucol, care făcându-se strălucit cu bunătățile dumnezeiești, s-a pus lumină în sfeșnicul cel de taină al Bisericii dumnezeiești, luminând-o pe ea cu învățăturile lui sfințite. Duhul care l-a sfințit pe acesta, le dăruiește credincioșilor care cer cu credință ajutorul Sfântului ierarh Vucol, sfințenie, luminare și mântuire. A îmbunat popoarele care se dădeau căzute

la rele (acesta predicând bunătatea Dumnezeului nostru), aducându-le - ca dar bun - Mântuitorului.

Astăzi, 6 februarie 2018, credincioșii ortodocși, continuând să cinstească Întâmpinarea Domnului, cercetează cu toții Scripturile - după cum a zis Însuși Hristos Dumnezeul nostru în Evanghelii - în acestea aflându-L pe El, născut și înfășat, pus în iesle și hrănit cu lapte, cum a primit tăierea împrejur, cum "S-a purtat de Simeon" și cum S-a arătat lumii (nu prin părere sau nălucire, ci aievea, în adevăr). Căci, Fecioara Curată fără prihană (pe care Moise a văzut-o arătată în rugul care închipuia cu sfințenie, prin taină, ca se va arăta născătoare Focului) intră în biserică, purtând in brațe, ca pe un prunc, pe Făcătorul și Stăpânul. Făcându-Se ca noi, pentru noi, ca un milostiv, Cel ce a dat demult legea lui Moise, în Sinai, Se supune acum profețiilor legii... Acum, Dumnezeu Cel curat, ca un prunc sfânt (deschizând pântecele celei Curate, mai presus de cuget), Se aduce "Lui'și Însuși", ca un Dumnezeu, slobozindu-ne de blestemul legii, luminând sufletele noastre și îndumnezeindu-i pe oameni.
Dumnezeule, Cela ce ești mai înainte de veci, Domnul măririi, mărire Ție! - căci, Te-ai adus la biserică, viață tuturor! Pentru mine Te-ai făcut prunc sub lege, ca să-i mântuiești pe toți din robia cea de demult a legii! - Cel ce ai scris oarecând legea pe lespezi (Tablele Legii).

Mântuitorule, mărire milostivirii Tale! Îndurate, Mărire Împărăției Tale! - Cel ce ești înfricoșat tuturor și ții toată zidirea (iar acum, "suferind, cu bună-voirea Ta, a Te ține trupește în brațele lui Simeon). Unule, îndurate, Iubitorule de oameni, Mărire rânduielii Tale! - Cel care ne-ai descoperit nouă, tuturor, lumina, Iisuse - Cel ce ești Dumnezeu mai presus de toată ființa - și, cu voirea Ta, singur ai înființat toată lumea.

Astăzi, 6 februarie 2018, credincioșii ortodocși îl cinstesc în mod aparte pe Sfântul prea înțelept fericit Ierarh Vucol, cel care a luminat (cu strălucirile bunătăților sale) tot pământul - Soarele cel înțelegător (Dumnezeu) aratându-l pe el stea luminoasă cu totul. A arătat o viață pururea curată și limpede, neamestecată cu întinăciune, arătându-se și făcându-se cunoscut, pe pamânt, ca un odor sfințit al lui Hristos. Prin osteneli dumnezeiești, s-a făcut fiu al zilei și al luminii, acum sălășluindu-se cu adevărat întru luminile sfinților, luminându-se cu darul.

Predicând, cu bună-credință, Treimea Cea de o ființă - ca un ierarh cinstit și ca un slujitor curat al Cuvântului - a dezrădăcinat de pe pământ înșelăciunea mulțimii dumnezeilor (zeilor). Tuturor celor rătăciți din ispita vrăjmașului, le-a arătat calea vieții și, ca un păstor cuvântător, i-a dus pe ei mântuiți la Cuvântul Cel începător al

păstorilor. Fiind strălucit cu lumina preoției, a înlăturat întunericul idolilor și (cu lumina tămăduirilor) a risipit negura patimilor, mutându-se către lumina Cea neapusă.

Sfinte Părinte ierarhe Vucol, luminează sufletul meu - care cinstește serbarea ta luminată! - cel ce ești luminat totdeauna cu frumusețile cele dumnezeiești și sfințite.

Născătoare de Dumnezeu, singură Preacurată pururea Fecioară, fii mie liman și păzitoare, în marea vieții! - căci sunt pururea bătut, "ne-slăbit de întreitele valuri cumplite ale patimilor".

Dumnezeul meu, bunule, nu este sfânt precum Tu Doamne, Care ai înălțat fruntea (oastea) credincioșilor Tăi bunule și ne-ai întărit pe piatra mărturisirii Tale!

Sfinte ierarhe Vucol, roagă-te neîncetat pentru noi, cei care te cinstim!
Astăzi, 6 februarie 2018, Biserica prăznuiește neîntrerupt Întâmpinarea Domnului, Preacuratul Dumnezeu făcându-Se prunc pentru noi și înnoind legile firii (El, Cel ce este vechi de zile), "împărtășindu-Se curățeniilor" (născându-Se din Preacurata Maică), pentru a ne încredința nouă trupul cel din Fecioară! Știind acestea, cu taină, Simeon, L-a cunoscut pe Dumnezeu și Om (Cel ce S-a arătat cu trupul) și L-a cuprins ca pe o viață (bucurându-se ca un bătrân!) și strigând: "Slobozește-mă, căci Tu ești Dumnezeul meu!"

Astăzi, 6 februarie 2018, credincioșii ortodocși îl cinstesc pe Sfântul înțelept pururea-pomenit ierarh Vucol, cel luminat de Duhul si pe care Dumnezeu l-a fericit - știindu-i mai dinainte (mai întâi) frumusețea sufletului și curăția gândului său, și făcându-l predicator al celor sfinte. Și-a mântuit turma de multe fiare care căutau să o tulbure și să o îndepărteze de credința cea fără prihană, iar pentru aceasta, Biserica îl numește astăzi: podoaba Arhiereilor și pârga păstorilor (rod copt timpuriu; cel dintâi rod al pământului - grâne, poame, struguri; fructele sau cerealele care s-au copt mai întâi - trufanda - oferite luĭ Dumnezeu).

- ✓ *Îl cinstim pe prea măritul teolog, care (fiind "aflat strălucit cu darul") a fost hirotonit cu învățături dumnezeiești și săvârșit preot sfințit. Îmbrăcându-se, cu sfințenie, cu îmbrăcămintea sfințită a preoției, i-a luminat pe cei nesfințiți, ca aceștia să cinstească o Unime nezidită în trei fețe. A îngrădit (cu învățăturile gurii sale grăitoare de Dumnezeu), cu teologiile sale, "gurile cele fără uși (chingi; cununi - cu sens de nestăpânite, neînchise, neîncuiate, necontrolate, neînchegate, ne-legate, neîncununate; guri slobode) ale ereticilor".*

- ✓ *Îl cinstim pe Sfântul cuvios prea mărit Vucol, cel care (cu cuvântările sale sfințite) l-a biruit pe Marcion cel necurat - "turbatul Marcion izgonindu-se și vărsându-și noroiul a toată necuviința".*
- ✓ *Îl cinstim pe cel ce s-a arătat lăcaș Treimii, având smerenie înălțătoare, curăția gândului, dragoste nefățarnică, credință și nădejde curată. Acestuia - care a împodobit din destul scaunul celor din Smirna - i-a urmat Sfântul păstor Policarp, pe care Duhul Sfânt l-a hirotonisit și s-a săvârșit prin mâna sa (prin punerea-mâinilor Sfântului Vucol).*
- ✓ *Îl cinstim pe cel care a cunoscut, prin Duhul, chemarea sa (mutarea sa la cer), și l-a adus "la Oltar" (la Altar) pe învățătorul Policarp ("cu darul oilor cuvântătoare"), ca urmaș al său, fiind luminat cu strălucirile bunătăților.*

Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, deschide-mi luminat ușile pocăinței și mă mântuiește de ușile morții! - ceea ce ești "ușa darului" (prin care ni S-a dat darul Hristos) și care ai deschis oamenilor ușa cea cerească.
Doamne Iisuse, mult-milostive, scoate din stricăciune viața mea! - căci alerg la limanul Tau cel lin și strig către Tine, văzând înălțându-se marea vieții (de viforul ispitelor).

Astăzi, 6 februarie 2018, îl cinstim pe prea cuviosul Părintele nostru Sfânt ierarh Vucol, episcopul Smirnelor (Smirnei), care încă din tinerețe păzindu-se curat - ca vas, Sfântului Duh - a fost "aflat iscusit și vrednic, de către prea lăudatul și iubitul lui Hristos dumnezeiescul Sfânt apostol Ioan cuvântătorul de Dumnezeu" și a fost hirotonisit (de Sfântul Ioan) episcop al Bisericii cetății Smirnei. A mântuit poporul, de sălbaticii și întunecații diavoli, iar înainte de a se muta la Domnul, a hirononit diadoh (moștenitor al tronului) în locul său, ca păstor și dascăl al oilor sale, pe fericitul Sfânt Policarp. Iar Dumnezeu a făcut ca, pe locul în care trupul său cinstit a fost îngropat, sa crească un copac "care face tămăduiri până astăzi".

Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Astăzi, 6 februarie 2018, îl cinstim pe prea cuviosul Părintele nostru Sfânt ierarh Vucol, care și-a stăpânit patimile trupului (prin nevoințe), arătându-se nestăpânit de năpădirile înșelătorului, iar acum cântând, fără rătăcire: Dumnezeul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, pe tine te lăudăm, strigând și zicând cu credință: Bine este cuvântat rodul pântecelui tău! - căci, prin nașterea ta cu totul fără prihană, ne-ai mântuit de osândirea cea dintâi, mântuindu-ne prin tine. Curată, ai născut (cu glasul îngerului) pe Îngerul sfatului Cel mare, pe Hristos Emanuel,

Care a împreunat pe cei de jos, cu îngerii - ceea ce ești una binecuvântată, prea-lăudată, "singură pricina îndumnezeirii noastre" (izvor, cauză, începătură)...

Astăzi, 6 februarie 2018, îl cinstim pe prea cuviosul Părintele nostru prea sfințit predicator de Dumnezeu ierarh Vucol, cel care (adormind somnul cel cu cuviință drepților) a răsărit în curțile lui Dumnezeu ca finicul (curmal, palmier), și a răsărit pom înaintea mormântului său dumnezeiesc, minunând pe cei ce-l văd. Dumnezeu Cuvântul l-a ales, pe el, arhiereu "lui Dumnezeu Cel în-ființat", mai mare al scaunului Smirnelor, luminător al lumii, ca sa ungă poporul cu sfințenie.

Sfântul Vucol, făcâdu-se învățăcel al celui ce a strălucit întru cuvântarea de Dumnezeu (Sfântul apostol Ioan), L-a binecuvântat pe Cuvântul Cel întrupat, Dumnezeu, mântuind multe popoare din ne-cuvântare. În Biserica lui Hristos, a strălucit ca un soare mare, ca un fulger, luminând cugetele credincioșilor și sălășluindu-se către locurile cele neînserate, cântând (în glasuri întreit-sfinte) Treimea cea nezidită. S-a mutat către cetele cele mai presus de lume (fiind lucrător al celor sfinte), bucurându-se și îndumnezeindu-se cu dar prea luminat.

Dumnezeul nostru, Hristoase, pe Tine Te prea înălțăm întru toți vecii! - Cel ce ai izvorât rouă din văpaia cuvioșilor și "ai ars cu apă jertfa dreptului", că toate le faci doar cu voirea.

Sfinte ierarhe Vucol, săvârșim cu credință pomenirea ta, prea înțelepte! - căci pământul a ascuns prea fericit tău trup, care "de față" izvorăște tămăduiri și daruri. Acum, cerul ține Duhul tău împreună cu cei aleși din veac, fiind cu adevărat luminat cu luminile dumnezeiești.

Preacurată, Născătoare de Dumnezeu, te fericim! - căci, prin tine, S-a arătat oamenilor (cărora nu este cu putință a-L vedea pe Dumnezeu) Cuvântul întrupat (spre Care nu cutează a căuta - a privi - cetele îngerești), pe Care Îl mărim, noi împreună cu oștile cerești!

Astăzi, 6 februarie 2018, îl cinstim pe Sfântul prea înțelept ierarh Vucol, care a povățuit păstorește turma Domnului, către pășunile bunei-credințe, izgonind tot eresul.

Sfinte ierarhe prea fericite Părinte Vucol, să cauți, acum, din cer, cu milostivire, și spre noi! - ca unul care stai împreună cu Preacurata Născătoare de Dumnezeu, înaintea scaunului (tronului) Dumnezeirii.

Astăzi, 6 februarie 2018, Biserica continua prănuirea Întâmpinării Domnului, când Cuvântul Se face prunc (pentru bunătatea cea desăvârșită), nedespărțindu-Se de sânurile părintești, născându-Se din Fecioară. Pe acesta, bătrânul Simeon Îl primește în brațe, iar împreună cu dânsul, bătrâna proorociță Ana a mărturisit "mulțumire, ca la un Stăpân", mai-înainte vestind mântuirea oamenilor, iar Preacurata Maică strigând: Simeone, primește în brațe, ca pe un prunc, pe Domnul Măririi și Mântuitorul lumii!

Sfântul Simeon bătrânul (ținându-Se, Ziditorul cerului, astăzi în brațe) a zis, cu Duhul Sfânt: "Acum m-am eliberat, că am văzut pe Mântuitorul meu!" Slavă milostivirii Tale celei multe și pogorârii Tale, Doamne, iubitorule de oameni! Slavă smereniei Tale negrăite, Stăpâne!

(o alcătuire după cronici străvechi: Lăcașuri Ortodoxe® ianuarie 2018 - www.lacasuriortodoxe.ro)

Icoane

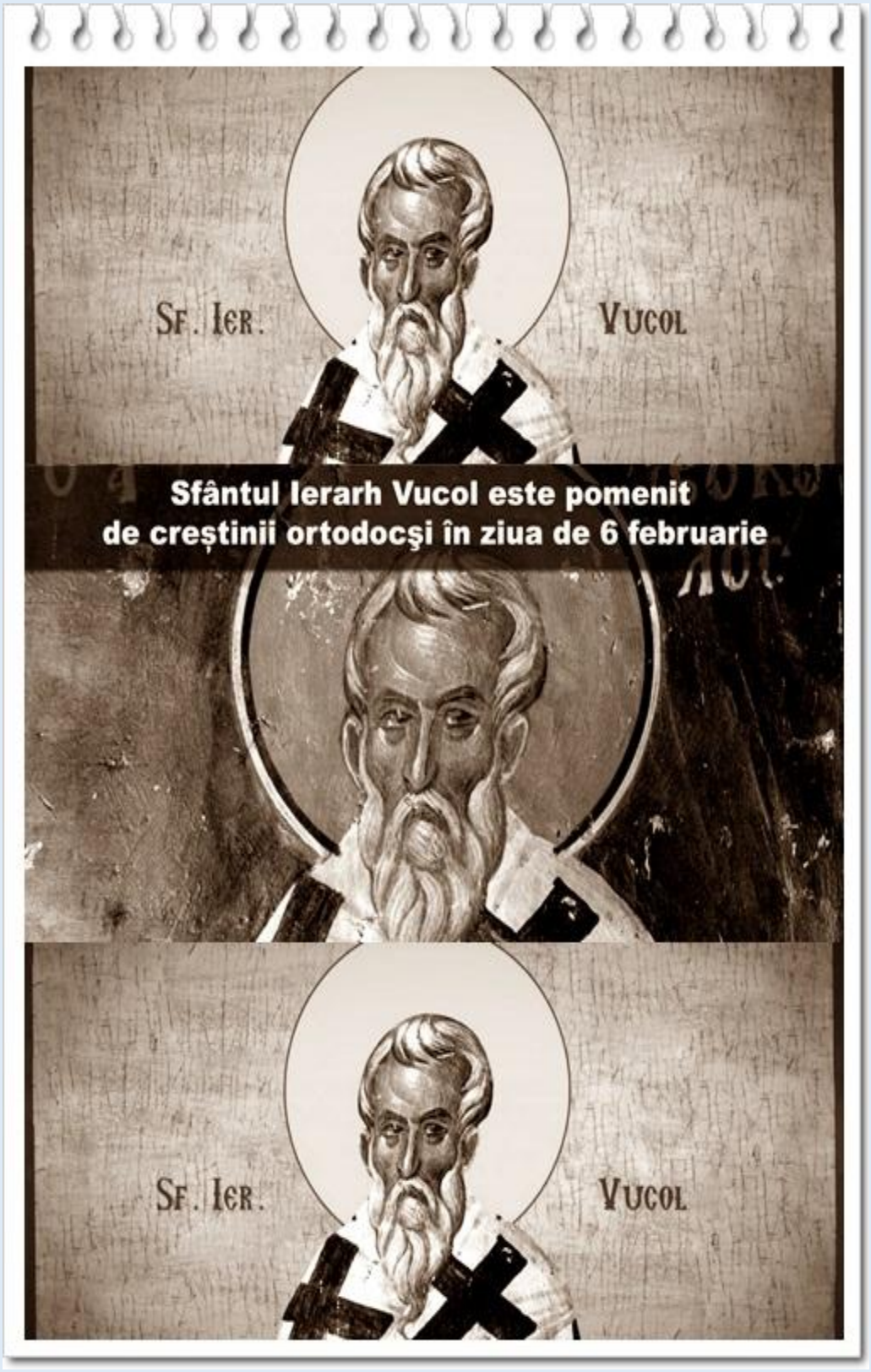
Sf. Ier. Vucol
Sfântul Ierarh Vucol este pomenit
de creștinii ortodocşi în ziua de 6 februarie
Sf. Ier. Vucol

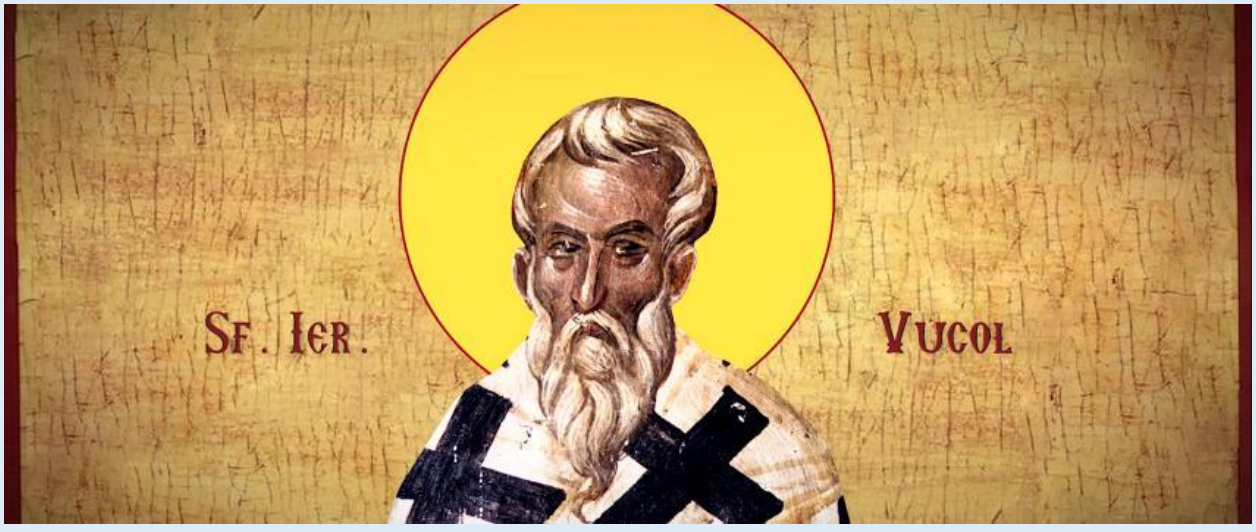
SF. IER.
VUCOL

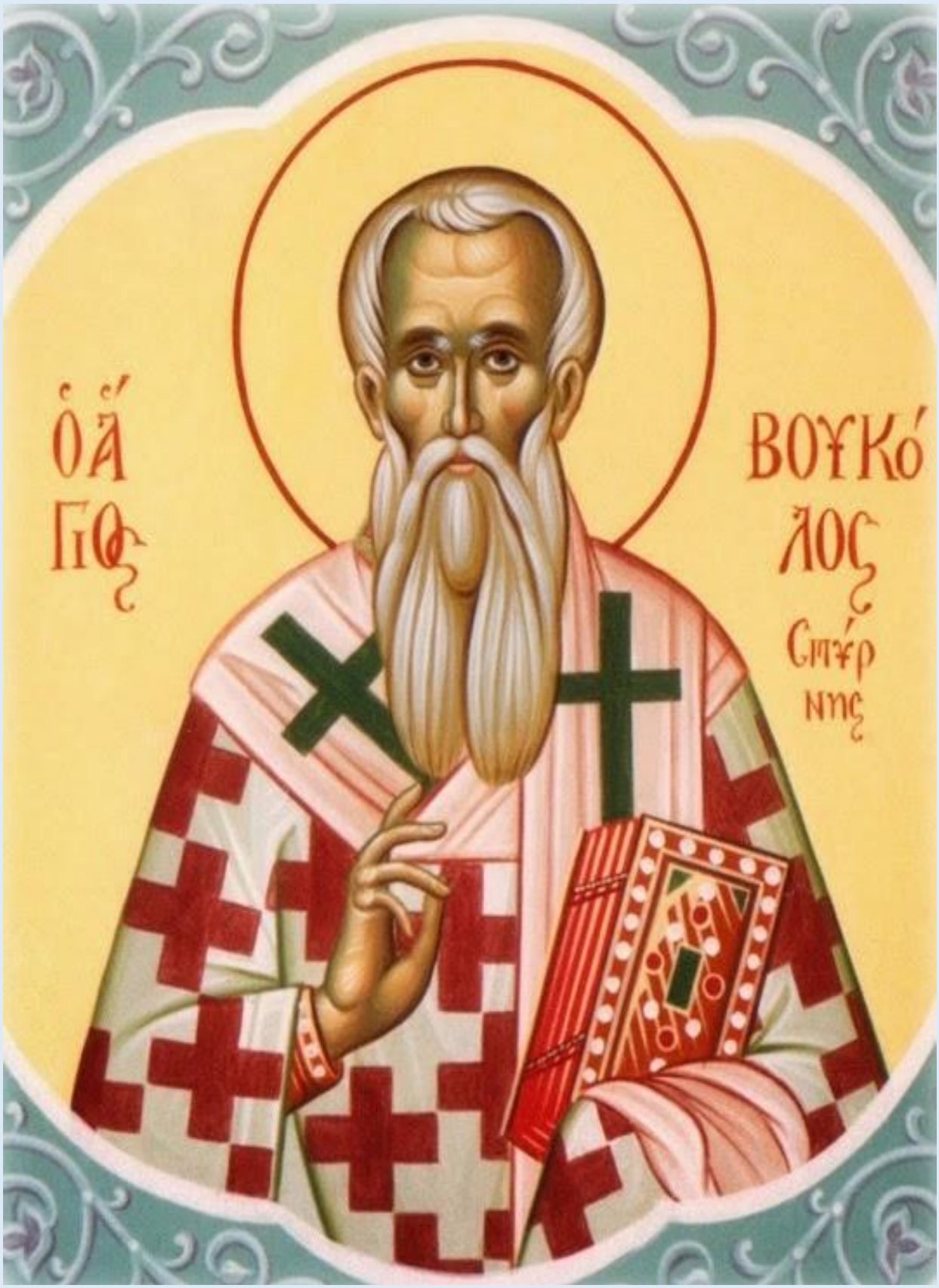
Ο ΑΓΙΟΣ
ΒΟΥΚΟΛΟΣ
ΣΜΥΡΝΗΣ

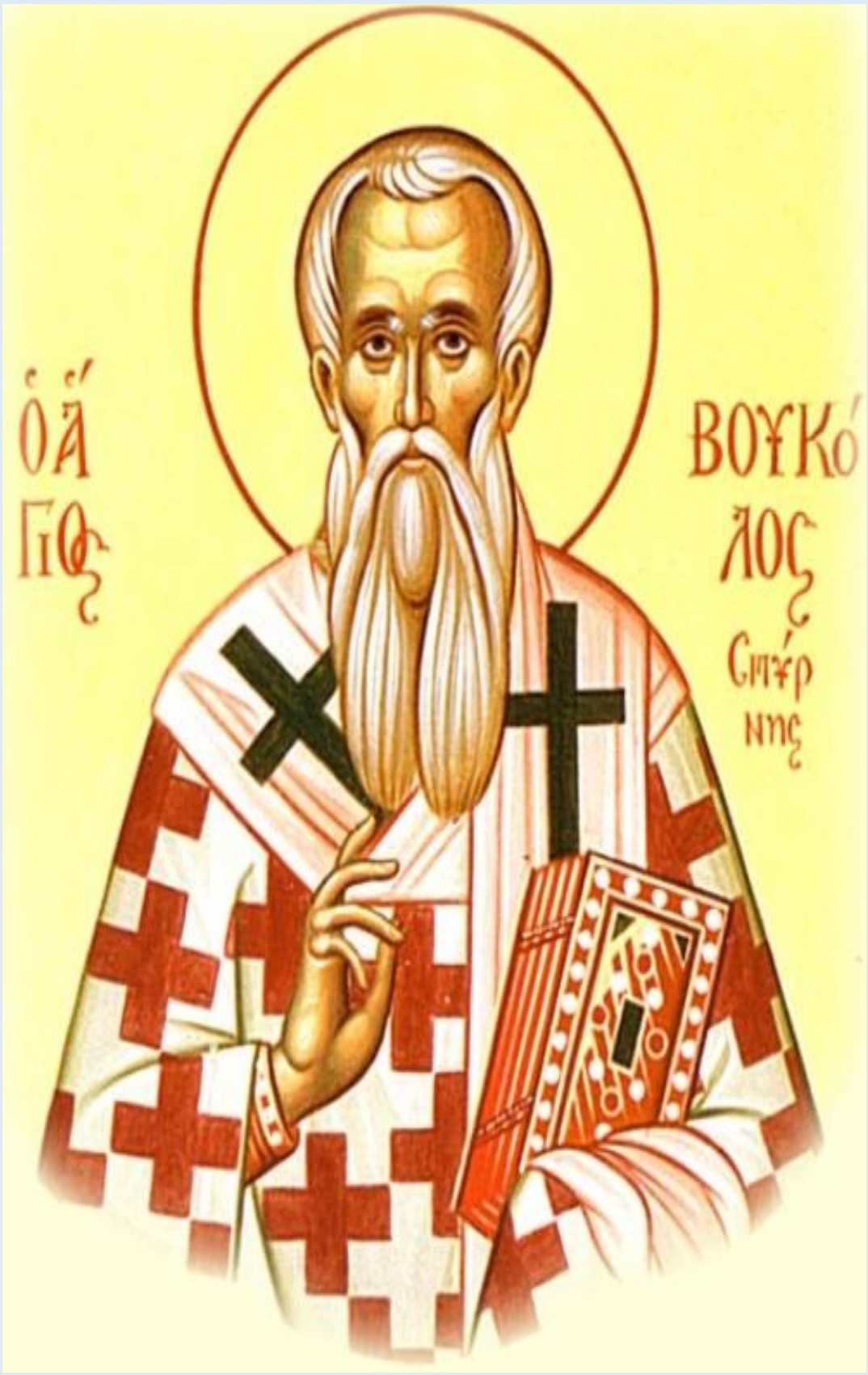
Ὁ Ἅγ
ιος
Βουκό
λος
Σμύρ
νης

St. Bucolus the bishop of Smyrna

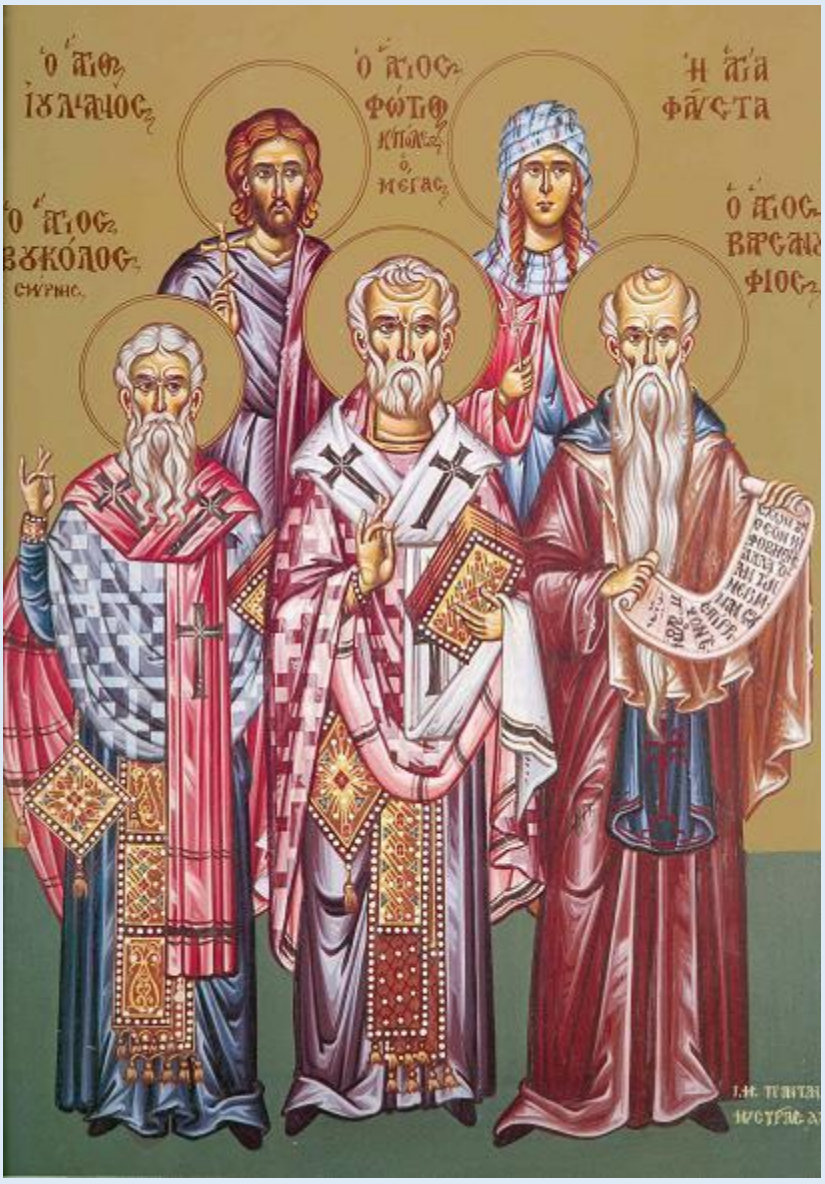

6 FEBRUARIE
Sfântul Ierarh
VUCOL
Sfântul Ierarh
FOTIE

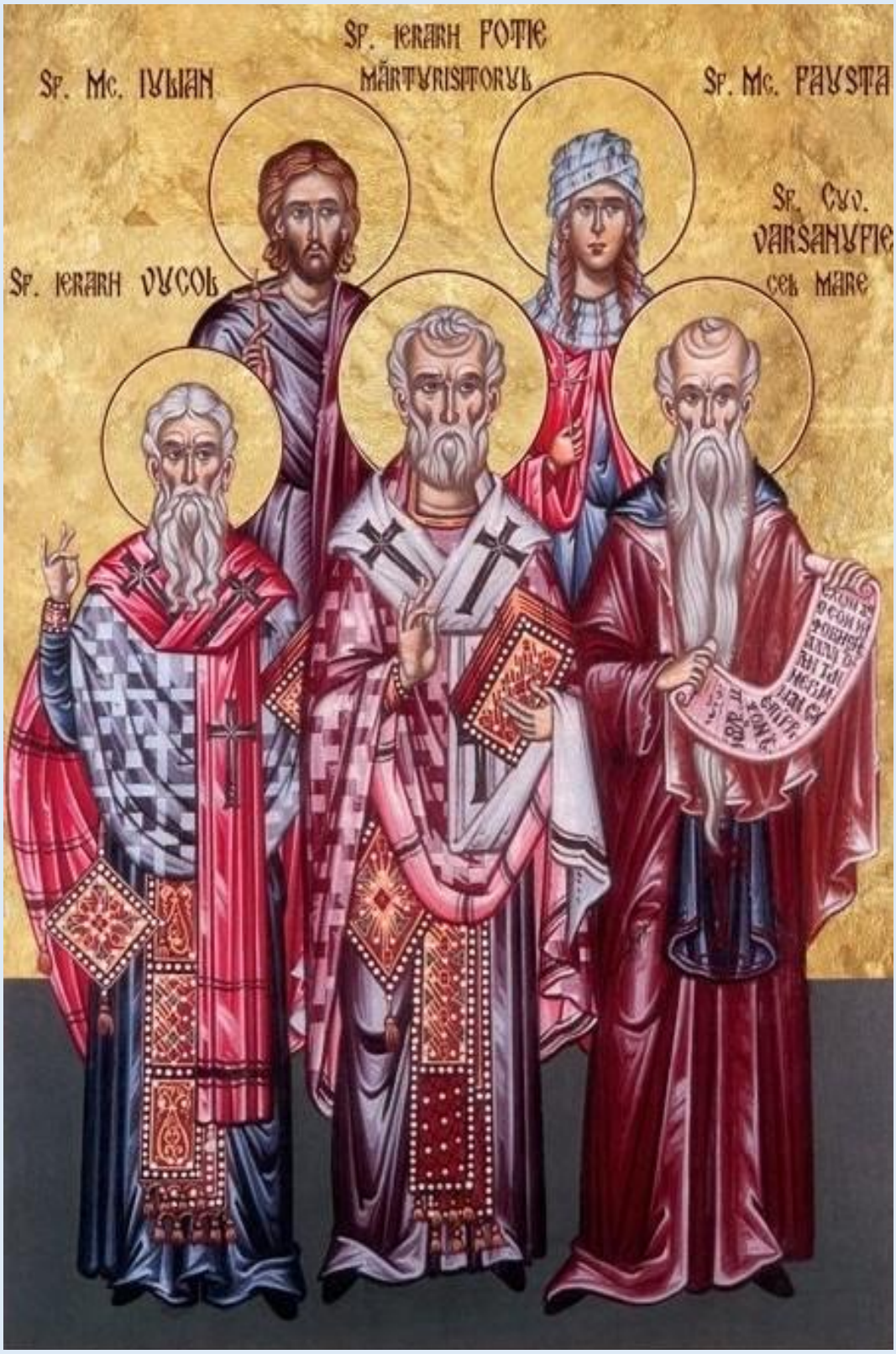

Sfântul ierarh Fotie, Sfântul mucenic Iulian, Sfântul ierah Vucol, Sfânta muceniţă Fausta, Sfântul cuvios Varsanufie

Sf. Mc. Iulian
Sf. Ierarh Fotie
Mărturisitorul
Sf. Mc. Fausta
Sf. Cuv.
Varsanufie
cel Mare
Sf. Ierarh Vucol

6 februarie

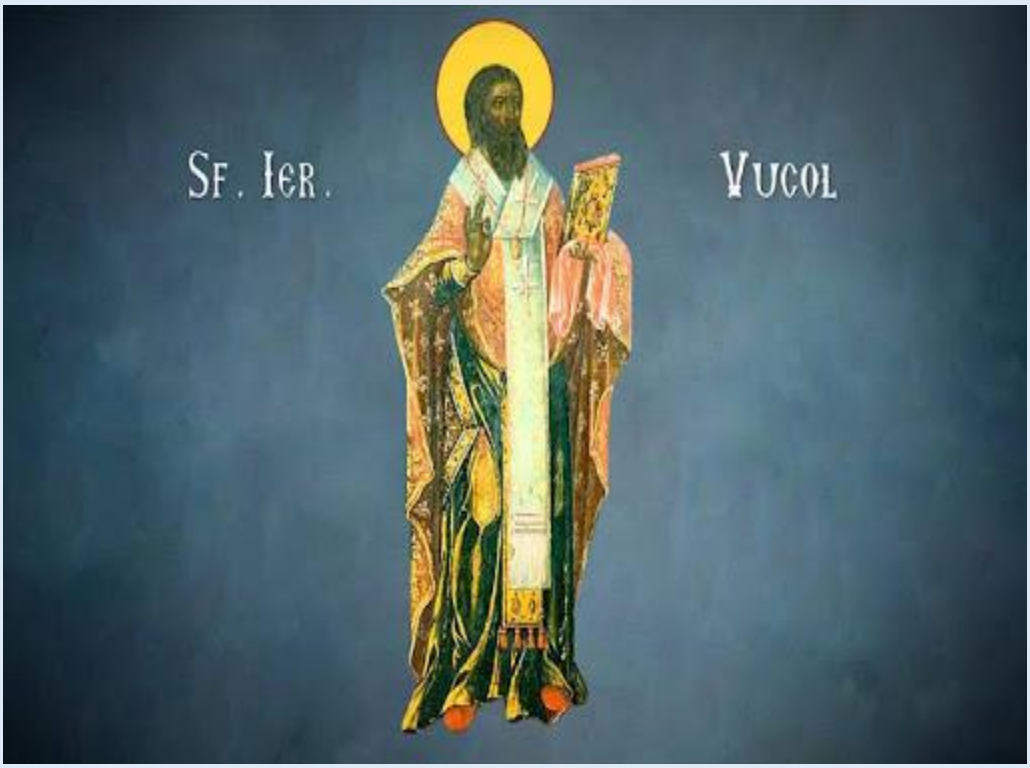
SF. IER.
VUCOL

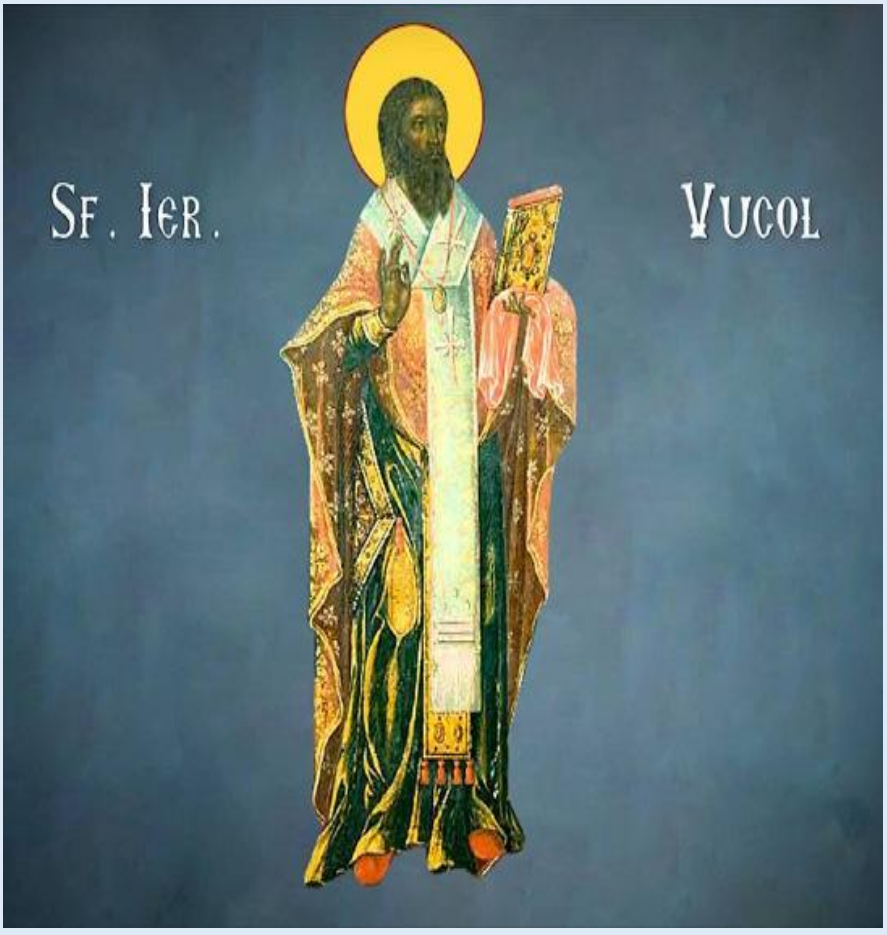
SF. IER.
VUCOL

Troparul Sfântului Ierarh Vucol, Episcopul Smirnei

6 Februarie - Glasul 4

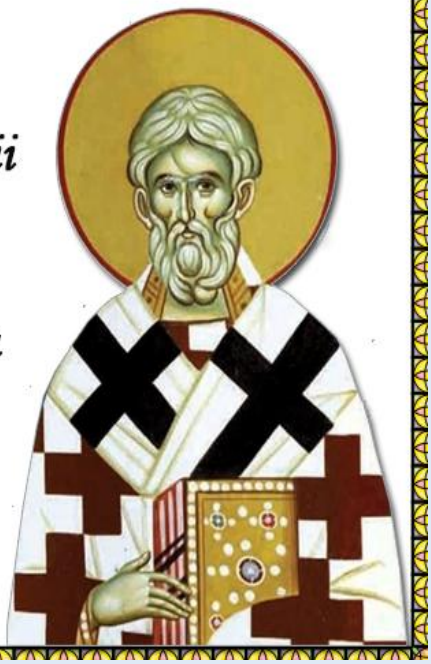

Îndreptător credinței și chip blândețelor, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai dobândit cu smerenia cele înalte și cu sărăcia cele bogate; Părinte Ierarhe Vucol, roagă pe Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

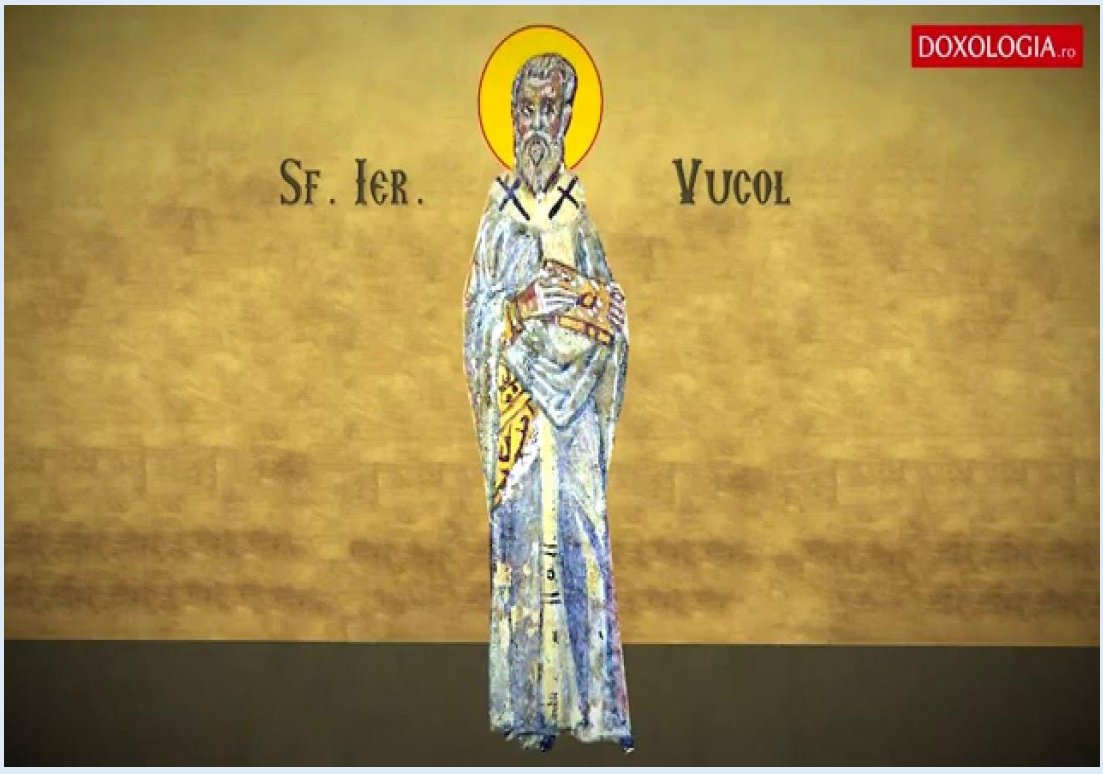

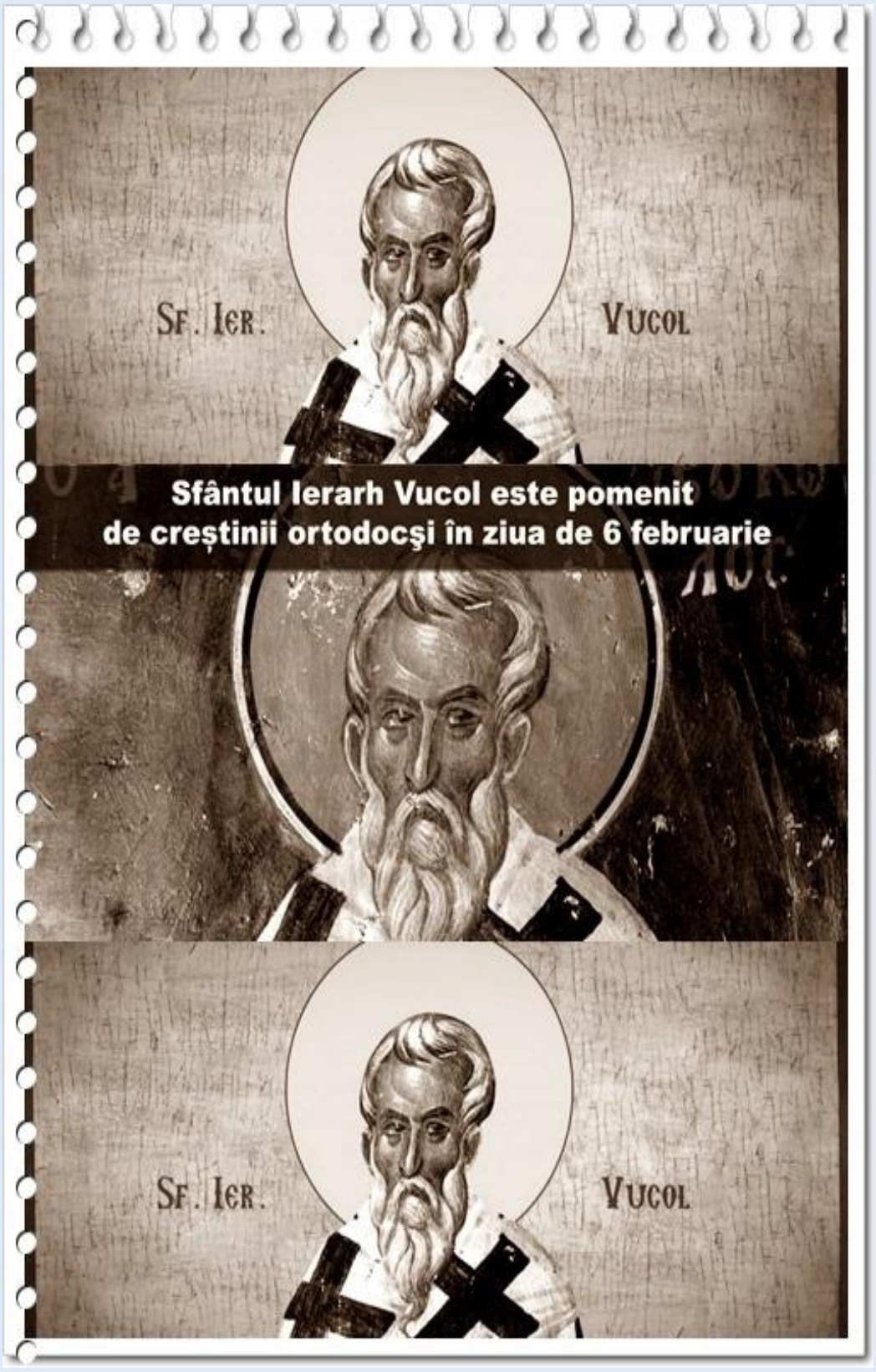

Bucură-te, Sfinte ierarh Bucolus!